

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2010. gada 17. decembrī (22.12)
(OR. fr)**

18101/10

**Starpiestāžu lieta:
2010/0383 (COD)**

JUSTCIV 239

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs: Komisija

Saņemšanas datums: 2010. gada 16. decembris

Temats: Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās

Pielikumā ir pievienots Komisijas priekšlikums, ko direktors *Jordi AYET PUIGARNAU* kungs ar pavadvēstuli ir nosūtījis Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāram *Pierre de BOISSIEU* kungam.

Pielikumā: COM(2010) 748 galīgā redakcija

EIROPAS KOMISIJA

Briselē,
COM(2010) 748

2010/xxxx (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās

(Pārstrādāta redakcija)

{SEC(2010) 1547}
{SEC(2010) 1548}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīgais konteksts

Šis ir priekšlikums pārskatīt Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk – Brisele I).

Regula "Brisele I" ir pamats Eiropas Savienības tiesu iestāžu sadarbībai civillietās un komercietās. To piemēro plašam jautājumu lokam, aptverot ne tikai līgumiskās prasības, bet arī prasības, kuru pamatā ir delikts, un prasības saistībā ar īpašumtiesībām. Tā nosaka vispiemērotāko jurisdikciju pārrobežu strīdu risināšanai un nodrošina raitu citā dalībvalstī izdotu spriedumu atzīšanu un izpildi. Regula aizstāja Briseles 1968. gada konvenciju, kas bija noslēgta starp desmit toreizējām dalībvalstīm un ko pēcāk secīgi grozīja Savienības turpmākās paplašināšanās gaitā. To piemēro visās dalībvalstīs, tostarp uz atsevišķa starptautiska nolīguma pamata arī Dānijā, kurai saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību ir īpašs stāvoklis attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību.

Regula stājās spēkā 2002. gada martā. Astoņus gadus pēc spēkā stāšanās Komisija ir izvērtējusi tās darbību praksē un uzskata, ka ir nepieciešams izdarīt grozījumus šajā dokumentā.

1.2. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Kaut arī kopumā uzskatāms, ka regula darbojas veiksmīgi, ieinteresēto pušu aptauja un vairāki Komisijas pasūtīti juridiski un praktiski pētījumi atklāja vairākas nepilnības regulas darbībā, kas ir jānovērš. Būtībā ir novērotas četras galvenās nepilnības:

- Sprieduma atzīšanas un izpildāmības deklarācijas procedūra (*exequatur*) joprojām kavē spriedumu brīvu apriti, radot nevajadzīgas izmaksas un kavēšanos iesaistītajām pusēm, turklāt tā attur uzņēmumus un pilsoņus pilnībā izmantot iekšējo tirgu.
- Strīdos, kur iesaistīti atbildētāji no citām valstīm ārpus ES, piekļuve tiesai ES kopumā nav apmierinoša. Regulu, ar dažiem izņēmumiem, piemēro tikai tad, ja atbildētāja domicils ir Eiropas Savienībā. Pārējos gadījumos jurisdikciju nosaka valstu tiesības. Atšķirības valstu tiesību starpā rada nevienlīdzīgu piekļuvi tiesai ES uzņēmumiem attiecībā uz darījumiem ar partneriem no trešām valstīm – daži var viegli tiesāties ES, bet citi nevar pat gadījumos, kad kompetenta nav nevienas cita tiesa, kas garantētu taisnīgu lietas izskatīšanu. Turklāt, ja valstu tiesību akti nedod tiesības griezties tiesā par strīdu ar partneriem ārpus ES, netiek garantēta to ES imperatīvo tiesību normu izpilde, kas aizsargā, piemēram, patērētājus, darbiniekus vai komercāģentus.
- Ir jāuzlabo tiesas izvēles līgumu efektivitāte. Pašlaik regula paredz, ka tiesai, ko puses norādījušas tiesas izvēles līgumā, ir jāpārtrauc tiesvedība, ja cita tiesa ir iesaistīta pirmā. Šis noteikums ļauj prāvnikiem ļaunprātīgi kavēt strīda atrisināšanu tiesā, par ko bija panākta vienošanās, pirmajiem iesniedzot prasību tiesā, kas nav kompetenta. Šī iespēja rada papildu izmaksas un kavēšanos un grauj tiesisko noteiktību un strīda risināšanas iepriekšparedzamību, kas ir jānodrošina tiesas izvēles līgumiem.

- Ir jāuzlabo šķīrējtiesu iesaiste strīdu izšķiršanā. Šķīrējtiesas ir izslēgtas no šīs regulas piemērošanas jomas. Taču, apstrīdot vienošanos par šķīrējtiesu tiesā, puse var efektīvi mazināt vienošanās par šķīrējtiesu ietekmi un radīt neefektīvas paralēlas tiesvedības, kas var novest pie pretrunīgiem strīda risinājumiem. Tas rada papildu izmaksas un kavēšanos, grauj strīda risināšanas iepriekšparedzamību un mudina izmantot ļaunprātīgas tiesāšanās taktikas.

Sīka sistēmas problēmu analīze, kā arī dažādo iespējamo risinājumu ietekmes novērtējums iekļauts Ietekmes novērtējumā, kas pievienots šim priekšlikumam.

Pārskatīšanas vispārīgais mērķis ir attīstīt Eiropas tiesiskuma telpu, likvidējot pārpalikušos šķēršļus tiesas nolēmumu brīvai aprītei saskaņā ar savstarpējas atzīšanas principu. Šā mērķa nozīme ir uzsvērtā Eiropadomes 2009. gada Stokholmas programmā¹. Konkrētāk priekšlikuma mērķis ir atvieglot pārrobežu tiesāšanos un spriedumu brīvu aprīti Eiropas Savienībā. Pārskatīšanai būtu jāuzlabo arī tiesisko vidi, kas nepieciešama Eiropas ekonomikas atlabšanai.

2. APSPIEŠANĀS UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Pirms priekšlikuma izstrādes notika plaša apspriešanās ar ieinteresētajiem sabiedrības pārstāvjiem, dalībvalstīm, citām iestādēm un ekspertiem par sistēmas problēmām un iespējamiem to risinājumiem. Komisija 2009. gada 21. aprīlī pieņēma ziņojumu par regulas piemērošanu un Zaļo grāmatu, kurā izteica ierosinājumus regulas pārskatīšanai, uz ko tika saņemtas 130 atbildes. Komisija ņēma vērā vairāku pētījumu rezultātus par dažādiem pārskatīšanas aspektiem, jo īpaši 2007. gada pētījumu par regulas piemērošanu praksē² un 2006. gada pētījumu par dalībvalstu pārziņā palikušo jurisdikciju³. Empīriskie dati par dažādu reformas risinājumu ietekmi tika iegūti divos turpmākos neatkarīgos pētījumos⁴. Komisija 2009.⁵ un 2010.⁶ gadā piedalījās divu konferenču par pārskatīšanas jautājumiem rīkošanā. 2010. gada jūlijā notika tikšanās ar valstu ekspertiem. Atsevišķa ekspertu grupa tika izveidota par šķīrējtiesas jautājumu, un 2010. gada jūlija, septembrī un oktobrī norisinājās trīs grupas sanāksmes.

No apspriešanās procesa var secināt, ka ieinteresēto aprindu viedokļi par reformas galvenajiem elementiem ir šādi. Attiecībā uz atzīšanas un izpildāmības deklarācijas atcelšanu vairums ieinteresēto personu un visas dalībvalstis atbalstīja mērķi panākt brīvu spriedumu kustību Eiropas Savienībā. Tāpat tika gūts vispārīgs atbalsts atzīšanas un izpildāmības

¹ Pieņemta Eiropadomes sanāksmē 2009. gada 10. un 11. decembrī.

² Veicis Prof. Burkhard Hess Heidelbergas universitātē un ir pieejams http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

³ Veicis Prof. Arnaud Nuyts Briseles universitātē un ir pieejams http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

⁴ Pētījums par datu vākšanu un ietekmes analīzi dažādiem Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās pārskatīšanas risinājumiem, pētījumu veicis *Centre for Strategy & Evaluation Services (CSES)* 2010. gadā, un tas ir pieejams: http://ec.europa.eu/justice/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm; Pētījums par 2005. gada Hāgas Konvencijas par tiesas izvēles līgumiem iespējamās ratifikācijas no Eiropas Kopienas puses ietekmes novērtējumu, veicis GHK, 2007. gadā, pieejams http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

⁵ Ar Heidelbergas universitāti un Starptautisko publisko tiesību žurnālu kopīgi rīkotā konference.

⁶ Kopā ar Spānijas prezidentūru rīkotā konference.

deklarācijas atcelšanai kā vienam no šā mērķa sasniegšanas līdzekļiem. Ievērojams vairākums ieinteresēto personu izteica viedokli, ka atzīšanas un izpildāmības deklarācijas atcelšanai ir jānotiek reizē ar aizsardzības pasākumu ieviešanu, jo īpaši lai aizsargātu tās puses tiesības uz aizstāvību, pret kuru ir vērsta izpilde. Viedokļi atšķīrās par aizsardzības pasākumu apjomu un par to, kur tiem jābūt pieejamiem (izpildes dalībvalstī vai sprieduma izcelsmes dalībvalstī). Īpašas bažas tika izteiktas par atzīšanas un izpildāmības deklarācijas atcelšanu tiesvedībā par goda un cieņas aizskaršanas prasībām un kolektīvajām prasībām par kompensācijām. Attiecībā uz jautājumu par regulas darbību starptautiskās tiesiskās kārtības ietvaros, valdība vispārējs viedoklis, ka vispiemērotākais satvars regulai būtu daudzpusējas sarunas starptautiskā līmenī. Viedokļi par labāko risinājumu bez šāda satvara bija atšķirīgi. Kaut arī vairākas ieinteresētās personas un dalībvalstis atbalstīja noteikumu par jurisdikciju attiecināšanu uz atbildētājiem trešās valstīs, jo īpaši ar mērķi nodrošināt piekļuvi tiesai Eiropas tiesās, vairums ieinteresēto personu uzskatīja, ka trešo valstu spriedumu atzīšana un izpilde ir jānosaka daudzpusēja regulējuma ietvaros, kas nodrošina savstarpējību starptautiskā līmenī. Saistībā ar tiesas izvēles līgumiem, ieinteresētās personas un dalībvalstis īpaši atbalstīja šo līgumu efektivitātes uzlabošanu. Starp dažādiem risinājumiem, kā panākt šo mērķi, lielāko atbalstu saņēma risinājums, kas paredz piešķirt pušu izvēlētajai tiesai prioritāras tiesības lemt par savu jurisdikciju. Šāds mehānisms plaši sasauktos ar sistēmu, kas izveidota ar 2005. gada Hāgas Konvenciju par tiesas izvēles līgumiem, tādējādi nodrošinot saskaņotu pieeju gan Savienībā, gan starptautiskā līmenī, ja Savienība nākotnē nolemtu noslēgt 2005. gada konvenciju. Attiecībā uz regulas un šķīrējtiesu sasaisti ieinteresētās personas atzina, ka problēma pastāv, un atbalstīja turpmāku rīcību, tomēr vairākas šķīrējtiesu apvienības izteica bažas par jebkāda regulējuma ietekmi uz Eiropas šķīrējtiesu centru vadošo lomu pasaulē. Viedokļi par labāko risinājumu atšķīrās, proti, vai nu aktīvi veicināt šķīrējtiesu līgumus, izvairoties no paralēlām tiesvedībām un ļaunprātīgām tiesāšanās taktikām, vai plašāk izslēgt šķīrējtiesas no regulas piemērošanas jomas. Jebkurā gadījumā vairums ieinteresēto personu izteica apmierinātību ar 1958. gada Ņujorkas konvencijas darbību, kuras ietekmi šajā jautājumā Savienības rīcībai nebūtu jāmazina.

Šim priekšlikumam pievienotajā Ietekmes novērtējumā Komisija analizēja ierosinātās reformas galveno aspektu izmaksas un ieguvumus.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ELEMENTI

3.1. Ierosinātās rīcības kopsavilkums

Reforma ietver šādus elementus:

- starpposma procedūras par spriedumu atzīšanas un izpildāmības deklarāciju (*exequatur*) atcelšana, izņemot spriedumus par goda un cieņas aizskaršanas prasībām un kolektīvajām prasībām par kompensācijām;
- regulas noteikumu par jurisdikciju piemērošanas jomas paplašināšana, attiecinot tos uz strīdiem, kuros iesaistīti atbildētāji no trešām valstīm, ietverot arī tādu situāciju regulējumu, kad viens un tas pats jautājums tiek izskatīts tiesā Eiropas Savienībā un ārpus tās;
- tiesas izvēles līgumu efektivitātes uzlabošana;
- regulas un šķīrējtiesu sasaistes uzlabošana;

- labāka tiesvedību koordinācija dalībvalstu tiesās;
- piekļuves tiesai uzlabošana atsevišķos īpašos strīdos un
- nosacījumu precizēšana, saskaņā ar kuriem ES var cirkulēt pagaidu un drošības pasākumi.

3.1.1. *Atzīšanas un izpildāmības deklarācijas atcelšana*

Saistībā ar Eiropas iekšējā tirgus izveidi tiesu iestāžu sadarbības civillietās attīstības pamatā ir spriedumu savstarpējas atzīšanas princips. Šāda savstarpēja atzīšana ir pakāpeniski uzlabojusies, samazinot ārvalstu spriedumu pārbaudes Savienībā. Šodien tiesu iestāžu sadarbība un starp dalībvalstīm valdošās uzticības līmenis ir sasniedzis tādu brieduma pakāpi, kas ļauj virzīties tālāk pretī vienkāršākai, lētākai un automātiskākai spriedumu aprites sistēmai, atceļot dalībvalstīs pastāvošās formalitātes. Tāpēc ar priekšlikumu tiek atcelta spriedumu atzīšanas un izpildāmības deklarācijas procedūra (*exequatur*) spriedumiem, kas ietilpst regulas piemērošanas jomā, izņemot spriedumus par goda un cieņas aizskaršanas prasībām un kolektīvajām prasībām par kompensācijām. Spriedumu *atzīšanas un izpildāmības deklarācijas procedūras* atcelšanu papildinās procedurāli aizsardzības pasākumi, kas nodrošina pienācīgu aizsardzību atbildētāja tiesībām uz taisnīgu tiesu un tiesībām uz aizstāvību, kas garantētas ES Pamattiesību hartas 47. pantā. Atbildētājam būs pieejami trīs galvenie tiesību aizsardzības līdzekļi, ar kuru palīdzību tas ārkārtas apstākļos varēs novērst vienā dalībvalstī pieņemta sprieduma stāšanos spēkā otrā dalībvalstī. Pirmkārt, atbildētājs varēs apstrīdēt spriedumu tā izcelsmes dalībvalstī, ja viņš netika pienācīgi informēts par tiesvedību šajā valstī. Otrkārt, ar priekšlikumu tiks izveidots ārkārtējs tiesību aizsardzības līdzeklis izpildes dalībvalstī, kas ļaus atbildētājam apstrīdēt visas pārējās procedurālās nepilnības, kas varētu būt radušās tiesvedībā sprieduma izcelsmes tiesā un ar kurām varētu būt pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu. Trešais tiesību aizsardzības līdzeklis ļautu atbildētājam apturēt sprieduma izpildi gadījumā, ja tas ir pretrunā ar citu spriedumu, kas pieņemts izpildes dalībvalstī vai trešā valstī, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Šie aizsardzības pasākumi domāti, lai risinātu situācijas, uz kurām šobrīd attiecas atsevišķi pastāvošie atteikuma pamatojumi, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tiek aizsargātas tiesības uz aizstāvību, taču ar galveno atšķirību, ka tiek atcelta sprieduma būtības pārbaude par saderību ar sabiedrisko kārtību. Tādējādi tiks ietaupīts laiks un līdzekļi, kas bija nepieciešami *atzīšanas un izpildāmības deklarācijas procedūrai*, bet nepieciešamā aizsardzība atbildētājiem būs nodrošināta arī turpmāk.

Priekšlikumā paredzētas vairākas standarta veidlapas, kuru mērķis ir atvieglot ārvalstu spriedumu atzīšanu vai izpildi situācijā, kad vairs nepastāv *atzīšanas un izpildāmības deklarācijas procedūra*, kā arī pārskatīšanas pieteikums saskaņā ar procedūru aizstāvības tiesību aizsardzībai, kas aprakstīta iepriekš. Šīs veidlapas atvieglos kompetentajām iestādēm sprieduma izpildi, jo īpaši gadījumos, kad jāaprēķina procenti un izmaksas. Tās samazina arī nepieciešamību pēc sprieduma tulkojuma un padara vieglāku pieteikuma par sprieduma pārskatīšanu iesniegšanu atbildētājam, kam jārikojas citā dalībvalstī.

Priekšlikumā paredzēts saglabāt *atzīšanas un izpildāmības deklarācijas procedūru* spriedumiem par goda un cieņas aizskaršanas prasībām, kuras indivīds iesniedz pret plašsaziņas līdzekļiem par privātās dzīves vai personas tiesību aizskārumiem. Šīs lietas ir īpaši jutīgas, un dalībvalstīm ir dažādas pieejas, kā nodrošina, ka tiek ievērotas tādas ar tām saistītās pamattiesības kā cilvēka cieņa, privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība, personas datu aizsardzība, vārda un informācijas brīvība. Ņemot vērā šīs atšķirības apvienojumā ar saskaņotu kolīziju normu trūkumu Savienības līmenī (sk. Regulas (EK) Nr. 864/2007 ("Roma

II")⁷ 1. panta 2. punkta g) apakšpunktu), ir pārāgri uzskatīt, ka tiesību sistēmu starpā būtu sasniegts nepieciešamais uzticības līmenis, lai izkustētos no *status quo* šajā jautājumā. Tādējādi šķiet vēlams pagaidām saglabāt *atzīšanas un izpildāmības deklarācijas procedūru* spriedumiem par goda un cieņas aizskaršanas prasībām, gaidot lielāku skaidrību attiecībā uz materiālajām un/vai kolīziju normām šajā jomā.

Atzīšanas un izpildāmības deklarācija tāpat tiek saglabāta spriedumiem lietās, ko ierosinājusi prasītāju grupa, pārstāvības organizācija vai iestāde, kas rīkojas sabiedrības interesēs, un kas attiecas uz kaitējuma atlīdzināšanu, kas nodarīts nelikumīgas uzņēmējdarbības rezultātā vairākiem prasītājiem (kolektīvās prasības par kompensācijām). Pašlaik nelikumīgas uzņēmējdarbības rezultātā vairākiem cietušiem nodarītā kaitējuma kompensēšanas mehānismi ES ir ļoti dažādi. Būtībā katras valsts kaitējuma atlīdzināšanas prasību sistēma ir unikāla, un šajā jomā nav divu sistēmu, kas būtu līdzīgas. Dažas procedūras ir piemērojamas tikai ļoti īpašās nozarēs (piemēram kapitālieguldījumu zaudējumu atgūšana Vācijā vai pret konkurenci vērstu darbību radīto zaudējumu atlīdzināšana Apvienotajā Karalistē), citām ir plašāka piemērošanas joma (piemēram, kolektīvās prasības par kompensācijām Spānijā). Otra atšķirība ir saistīta ar prasītāju tiesisko statusu kolektīvajās prasībās par kompensācijām: dažās dalībvalstīs tiesības celt prasību atsevišķās jomās ir valsts iestādēm (piemēram, ombudam Somijā), citās dalībvalstīs prasību ir tiesīgas iesniegt privātas organizācijas, piemēram, patērētāju apvienības (Bulgārijā) vai indivīdi, kas rīkojas cietušo grupas vārdā (piemēram, Portugālē). Daudzās dalībvalstīs vienlaicīgi pastāv dažādi noteikumi par prasītāju tiesisko statusu. Vēl viena atšķirība saistīta ar cietušo kategorijām, uz kuriem attiecas kolektīvās prasības par kompensācijām. Vairumā iepriekš minēto valstu sistēmas paredz, ka kolektīvās prasības par kompensācijām attiecas tikai uz patērētājiem, taču dažās valstīs šādas prasības var iesniegt arī cita veida cietušie, piemēram, mazie uzņēmumi. Atšķirības novērojamas arī saistībā ar spriedumu tiesiskajām sekām attiecībā uz cietušo grupas locekļiem: vairumā dalībvalstu nolēmums saista tikai tos, kas ir skaidri izteikuši savu piekrišanu tiesvedībai ("*opt-in*", piemēram, Zviedrijā, Itālijā). Dažās dalībvalstīs nolēmums kļūst saistošs visiem grupas locekļiem, ja vien tie nav paziņojuši par pretējo (Portugālē, Dānijā, Nīderlandē). Turklāt atšķirības dalībvalstīs pastāv arī saistībā ar brīdi, kurā tiek individuāli identificēti tie, kam ir tiesības uz prasījumu, dažās dalībvalstīs identifikācijai ir jānotiek brīdī, kad pārstāvis iesniedz kopīgo prasību (piemēram, Apvienotajā Karalistē), taču citās tas var notikt arī vēlāk (piemēram, Portugālē un Spānijā). Tāpat ir ievērojamas atšķirības attiecībā uz kolektīvo prasījumu par kompensācijām finansēšanas regulējumu, ienākumu sadali un strīdu risināšanas alternatīvo mehānismu izmantošanu. Nemot vērā šīs ievērojamās atšķirības, šajā posmā vēl nevar uzskatīt, ka būtu sasniegts vajadzīgais uzticēšanās līmenis. Tāpēc Komisija ir nolēmusi veikt sabiedrisko apspriešanos par Eiropas pieeju kolektīvajām prasībām par kompensācijām, lai noteiktu kādas kolektīvās prasības par kompensācijām iederētos ES tiesību sistēmā un visu 27 dalībvalstu tiesību sistēmās. Sabiedriskā apspriešanās cita starpā ļaus noteikt, cik efektīvi ir Eiropas civiltiesību un procesuālo tiesību noteikumi, lai kolektīvās prasības un spriedumi būtu izpildāmi visā ES. Gaidot šīs apspriešanās rezultātus, ir pārāgri mainīt *status quo* jautājumos, kas saistīti ar kolektīvajām prasībām par kompensācijām, atceļot atzīšanas un izpildāmības deklarāciju spriedumiem kolektīvajās tiesvedībās. Ja apspriešanās novedīs pie lēmuma pieņemt saskaņojošus vai tuvinošus pasākumus šajā jomā, šīs regulas projekta noteikumi par atzīšanas un izpildāmības deklarācijas (*exequatur*) nozīmes mazināšanu būtu saskaņotā veidā jāpiemēro arī šīm procedūrām. Šādai paplašinātai piemērošanai nebūtu jāierobežo iespēju, ka Komisija ierosina atcelt starpposma pasākumus kolektīvajām prasībām par kompensācijām arī tad, ja šādi

⁷ OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.

saskaņojoši vai tuvinoši pasākumi netiek veikti, taču pierādījumi liecina par šādas attīstības gaitas efektivitāti un pieņemamību Eiropas tiesu sistēmā.

3.1.2. *Regulas darbības uzlabošana starptautiskās tiesiskās kārtības ietvaros*

Ir ierosinātas vairākas izmaiņas, lai uzlabotu regulas darbību starptautiskās tiesiskās kārtības ietvaros.

- Priekšlikumā paplašināta regulas noteikumu par jurisdikciju piemērošanas joma, aptverot atbildētājus trešās valstīs. Šis grozījums vispārēji paplašina uzņēmumu un pilsoņu iespējas iesūdzēt atbildētājus no trešām valstīm ES tiesās, jo arī šajās lietās kļūst piemērojami īpašie noteikumi par jurisdikciju, kas, piemēram, nosaka, ka jurisdikcija ir tiesai līguma izpildes vietā. Konkrētāk runājot, grozījumi nodrošinās, ka patērētājus, darbiniekus un apdrošinātos aizsargājošie noteikumi par jurisdikciju būs piemērojami arī tad, ja atbildētāja domicils ir ārpus ES.
- Turklāt priekšlikums saskaņo papildu jurisdikcijas noteikumus un izveido divus papildu kritērijus prasības iesniegšanas vietas noteikšanai strīdiem, kuros iesaistīti atbildētāji, kuru domicils ir ārpus ES. Pirmkārt, priekšlikumā noteikts, ka atbildētāju no trešās valsts var iesūdzēt tiesā vietā, kur atrodas viņam piederoša kustama manta, ar nosacījumu, ka mantas vērtība nav nesamērīga ar prasības vērtību un strīdam ir pietiekama saikne ar dalībvalsti, kuras tiesā iesniegta prasība. Papildus minētajam dalībvalsts tiesas varēs īstenot jurisdikciju, ja nav pieejama neviena cita tiesa, kas garantētu tiesības uz taisnīgu tiesu un strīdam ir pietiekama saikne ar attiecīgo dalībvalsti ("*forum necessitatis*"). Papildu jurisdikcijas saskaņošana nodrošina, ka pilsoņiem un uzņēmumiem ir nodrošināta vienlīdzīga piekļuve tiesai Savienībā un uzņēmumiem iekšējā tirgū šajā jautājumā tiek nodrošināti vienlīdzīgi spēles noteikumi. Saskaņotie noteikumi kompensē pašreizējo valstu noteikumu atcelšanu. Pirmkārt, piekritība mantas atrašanās vietas tiesai līdzsvaro to, ka atbildētājs neatrodas Savienībā. Šāds noteikums pastāv ievērojamā daļā dalībvalstu un tam ir priekšrocība, ka tiek nodrošināta sprieduma izpilde tā pieņemšanas valstī. Otrkārt, *forum necessitatis* garantē tiesības uz taisnīgu tiesu prasītājiem Eiropas Savienībā, kas īpaši svarīgi ES uzņēmumiem, kas veic ieguldījumus valstīs ar vēl pilnībā nenobriedušu tiesisko sistēmu.
- Priekšlikumā paredzēts ieviest *lis pendens* noteikumu strīdiem par to pašu prasības pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm, ko reizē izskata tiesas ES un trešā valstī. Dalībvalsts tiesa var izņēmuma kārtā pārtraukt tiesvedību, ja pirmā tika iesaistīta tiesa ārpus ES, ir sagaidāms, ka tā izlems lietu saprātīgā termiņā, un nolēmumu varēs atzīt un izpildīt šajā dalībvalstī. Šā grozījuma mērķis ir izvairīties no paralēlām tiesvedībām Eiropas Savienībā un ārpus tās.

3.1.3. *Tiesas izvēles līgumu efektivitātes uzlabošana*

Priekšlikumā iekļauti divi grozījumi, kuru mērķis ir uzlabot tiesas izvēles līgumu efektivitāti.

Ja puses strīda izskatīšanai ir paredzējušas konkrētu tiesu vai tiesas, priekšlikumā ir paredzēts piešķirt pušu izvēlētajai tiesai prioritāras tiesības lemt par savu jurisdikciju, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa iesaistīta pirmā vai otrā. Visām pārējām tiesām ir jāpārtrauc tiesvedība, kamēr pušu izvēlēta tiesa ir pieņēmusi lietu savā jurisdikcijā vai – gadījumā, ja līgums ir spēkā

neesošs – noraidījusi savu jurisdikciju. Šīs izmaiņas palielinās tiesas izvēles līgumu efektivitāti un likvidēs pamudinājumus pielietot ļaunprātīgu tiesāšanās taktiku, iesniedzot prasību tiesā, kura nav kompetenta izskatīt lietu.

Turklāt ar priekšlikumu ievieš saskaņotas kolīziju normas par tiesas izvēles līgumu spēkā esamību pēc būtības, tādējādi nodrošinot vienādu lietas iznākumu šajā jautājumā neatkarīgi no iesaistītās tiesas.

Abas izmaiņas atspoguļo risinājumus, kas izstrādāti 2005. gada Hāgas konvencijā par tiesas izvēles līgumiem, tādējādi atvieglojot šīs konvencijas iespējamo noslēgšanu no Eiropas Savienības puses.

3.1.4. *Regulas un šķīrējtiesu sasaistes uzlabošana*

Priekšlikumā iekļauts īpašs noteikums par attiecībām starp šķīrējtiesas un tiesas tiesvedību. Strīdā iesaistītajai tiesai ir paredzēts pienākums pārtraukt tiesvedību, ja tās jurisdikciju apstrīd, pamatojoties uz šķīrējtiesas līgumu, un šķīrējtiesā ir sāкта lietas izskatīšana vai tās dalībvalsts tiesā, kurā saskaņā ar vienošanos atrodas šķīrējtiesa, ir sāкта tiesvedība par šķīrējtiesas līgumu. Šīs izmaiņas palielinās šķīrējtiesu līgumu efektivitāti Eiropā, novērsīs paralēlas tiesvedības tiesā un šķīrējtiesā un likvidēs pamudinājumus pielietot ļaunprātīgu tiesāšanās taktiku.

3.1.5. *Labāka tiesvedību koordinācija dalībvalstu tiesās*

Turpmāko izmaiņu kopums ir paredzēts, lai uzlabotu tiesvedību koordināciju dalībvalstīs. Izmaiņas ir šādas.

- Priekšlikuma mērķis ir uzlabot vispārīgā *lis pendens* noteikuma piemērošanu, nosakot termiņu, kurā pirmajai iesaistītajai tiesai ir jāizlemj par tās jurisdikciju. Turklāt grozījumos paredzēta informācijas apmaiņa tajā pašā lietā iesaistīto tiesu starpā.
- Priekšlikumā paredzēts atvieglot saistītu lietu apvienošanu, atceļot nosacījumu, ka lietu apvienošanai jābūt iespējamai saskaņā ar valsts tiesībām.
- Attiecībā uz pagaidu pasākumiem, ietverot drošības pasākumus, priekšlikumā paredzēta to pasākumu brīva aprīte, kurus ir norīkojusi tiesa, kurai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības, ietverot arī – ievērojot atsevišķus nosacījumus – *ex parte* norīkotus pasākumus. Taču priekšlikumā paredzēts novērst tādu pagaidu pasākumu aprīti, ko noteikusi tiesa, kurai nav jurisdikcijas izlemt lietu pēc būtības. Ņemot vērā to, cik atšķirīgas ir valstu tiesības šajā jautājumā, šo pasākumu iedarbībai būtu jāaprobežojas ar konkrētās dalībvalsts teritoriju, kurā tie norīkoti, tādējādi novēršot risku, ka puses varētu ļaunprātīgi izvēlēties tām izdevīgāko tiesu (*forum-shopping*). Visbeidzot, ja lietas izskatīšana pēc būtības notiek vienā tiesā un citai tiesai lūdz noteikt pagaidu pasākumu, priekšlikums paredz, ka abām tiesām ir jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka, lemjot par pagaidu pasākumu, tiek ņemti vērā visi lietas apstākļi.

3.1.6. *Pieklūves tiesai uzlabošana*

Pēdējie grozījumi uzlabo jurisdikcijas noteikumu praktisko piemērošanu. Tie ir:

- attiecībā uz lietu tiesībām prasību var iesniegt tās vietas tiesā, kur atrodas kustamā manta;
- saskaņā ar 6. panta 1. punktu nodarbinātības jomā darbiniekiem tiek dota iespēja celt prasību pret vairākiem atbildētājiem. Šī iespēja bija paredzēta 1968. gada Briseles konvencijā. Tās atkārtota iekļaušana regulā nāks par labu darbiniekiem, kas vēlas celt prasību pret kopīgiem darba devējiem, kas veic uzņēmējdarbību vairākās dalībvalstīs (sk. situāciju, kas minēta lietā C-462/06). Galvenie ieguvēji, atjaunojot iespēju apvienot lietas pret vairākiem atbildētājiem, šajā saistībā būs darbinieki. Otrāda situācija, kad darba devējs varētu apvienot lietas pret vairākiem darbiniekiem, nešķiet praksē iespējama, ņemot vērā individuālos darba līgumus;
- iespēja noslēgt tiesas izvēles līgumu saistībā ar strīdiem par telpu nomu profesionālai lietošanai, un
- pienākums informēt atbildētāju, kas ierodas tiesā, par tiesas jurisdikcijas neapstrīdēšanas tiesiskajām sekām.

3.2. Juridiskais pamats

Ar šo priekšlikumu groza Regulu 44/2001, kuras juridiskais pamats bija Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 61. panta c) apakšpunkts un 67. panta 1. punkts. Kopš Lisabonas līguma spēkā stāšanās atbilstošais juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punkta a), c) un e) apakšpunkts.

Līguma par Eiropas Savienības darbību V sadaļas trešā nodaļa nav piemērojama Dānijai saskaņā ar protokolu par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumiem. Tomēr Regulas 44/2001 noteikumi ir piemērojami attiecībā uz Dāniju saskaņā ar Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes 2005. gada 19. oktobra Nolīgumu par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās. Šajā nolīgumā ir paredzēts mehānisms, kas ļauj Dānijai piemērot visus tiesību aktus, ar kuriem grozīta Regula 44/2001.

V sadaļa nav piemērojama arī Apvienotajai Karalistei un Īrijai, ja vien šīs abas valstis nenolemj par pretējo, saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem protokolā par šo valstu nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

3.3. Subsidiaritāte un proporcionalitāte

Iepriekš izklāstītās pārskatīšanas dažādie elementi atbilst subsidiaritātes un proporcionalitātes prasībām. Attiecībā uz subsidiaritāti jānorāda, ka dalībvalstis nevar panākt atzīšanas un izpildāmības deklarācijas (*exequatur*) atcelšanu, jo šī procedūra ir saskaņota "Brisele I" regulā, un tāpēc to var grozīt tikai ar regulu. Tas pats attiecas uz jurisdikcijas noteikumu uzlabošanu un tiesvedību koordināciju starp dalībvalstīm. Attiecībā uz ierosinājumu saskaņot dalībvalstu pārziņā palikušos jurisdikcijas jautājumu saskaņošanu jānorāda, ka atšķirīgie valstu noteikumi rada tirgū nevienlīdzīgus nosacījumus uzņēmumiem, kas iesaistās darījumos ar pusēm ārpus Eiropas Savienības. Tikai ar Eiropas līmeņa tiesību aktu var radīt vienlīdzīgus spēles noteikumus. Visbeidzot attiecībā uz šķīrējtiesu iesaisti dalībvalstis pašas nevar nodrošināt, ka tiesvedība šķīrējtiesā, kas norisinās vienā dalībvalstī, tiek pienācīgi koordinēta ar tiesvedību citās dalībvalstīs tiesā, jo valsts tiesību aktu ietekmi ierobežo teritorialitātes princips. Tāpēc ir nepieciešama rīcība ES līmenī.

Šim priekšlikumam pievienotajā Ietekmes novērtējumā ir parādīts, ka katra grozījuma priekšrocības atsver to izmaksas, tādējādi ierosinātie pasākumi ir proporcionāli.

3.4. Ietekme uz pamattiesībām

Kā sīki izklāstīts ietekmes novērtējumā, kas pievienots šim priekšlikumam un saskaņā ar Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā⁸, visas reformas sastāvdaļas ievēro tiesības, kas paredzētas Pamattiesību hartā un jo īpaši tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz taisnīgu tiesu, kas garantētas tās 47. pantā. Tie uzlabo arī 38. pantā minēto patērētāju tiesību aizsardzības līmeni. Atzīšanas un izpildāmības deklarācijas (*exequatur*) atcelšanu pavada īpašas pārskatīšanas procedūras izveide, kas nodrošina, ka atbildētājam ir nodrošināta efektīva tiesību aizsardzība un ka spriedums, kurā nav ievērotas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu vai tiesības uz aizstāvību, nestāsies spēkā attiecībā uz viņu. Paredzētās izmaiņas saistībā ar starptautisko tiesisko kārtību uzlabos pilsoņu piekļuvi tiesai Eiropas Savienībā, jo īpaši neaizsargātākiem prasītājiem un uzņēmumiem. Likvidējot iespējas apiet tiesas izvēles līgumus vai šķīrējtiesas līgumus, samazinās paralēlu tiesvedību risks un tādējādi vispārīgi uzlabojas tiesas spriešanas efektivitāte un darījumbīvība saskaņā Hartas 16. pantu. Visbeidzot, nekas šajā regulā neietekmē darba ņēmēju un darba devēju vai attiecīgo to organizāciju tiesības iesaistīties sarunās un slēgt koplīgumus, kā arī interešu konflikta gadījumā kolektīvi rīkoties, tostarp streikot, lai aizstāvētu savas intereses, kā noteikts Hartas 28. pantā.

⁸

Komisijas paziņojums COM (2010) 573 galīgā redakcija 19.10.2010.

Priekšlikums

PADOMES EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 44/2001

(2000. gada 22. decembris)

par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās

(Pārstrādāta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

↓ 44/2001 (pielāgots)

ņemot vērā ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu~~ ☒ Līgumu par Eiropas Savienības darbību ☒ un jo īpaši tā ~~61. panta e) apakšpunktu~~ ☒ 67. panta 4. punktu ☒, kā arī ~~67. panta 1. punktu~~ ☒ 81. panta 2. punkta a), c) un e) apakšpunktu ☒,

↓ 44/2001

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu⁹,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

~~ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu~~¹⁰;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

↓ jauns

(1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās¹² ir vairākkārt grozīta.¹³ Skaidrības labad tā ir jāpārstrādā, jo ir paredzēts izdarīt vēl citus grozījumus.

⁹ OV C 376, 28.12.1999., 1. lpp.

¹⁰ Atzinums sniegts 2000. gada 21. septembrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

¹¹ OV C 117, 26.4.2000., 6. lpp. OJ C [...], [...], p. [...]

¹² OV L 012, 16.1.2001., 1. lpp.

↓ 44/2001 apsvērums 1
(pielāgots)

- (2) ~~Kopiena~~ ☒ Savienība ☒ ir noteikusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās ☒ veicinot tiesu iestāžu pieejamību, jo īpaši, piemērojot tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās ☒. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, ~~Kopienai~~ ☒ Savienībai ☒, cita starpā, ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu sadarbību civillietās, kas vajadzīga jo īpaši tad, kad tas nepieciešams ~~pareizai~~ iekšējā tirgus ☒ pienācīgai ☒ darbībai.

↓ 44/2001 apsvērums 2
⇒ jauns

- (3) Dažas atšķirības to valstu tiesību aktu starpā, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiskā ir noteikumu par tiesību aktu pretrunām civillietās un komercietās apvienošana un formalitāšu ātras un vienkāršas spriedumu atzīšanas un izpildes ~~vienkāršošana~~ ⇒ nodrošināšana ⇐ dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula.

↓ 44/2001 apsvērums 3
(pielāgots)

- (4) Uz šo telpu attiecas tiesu iestāžu sadarbība civillietās Līguma ☒ par Eiropas Savienības darbību ☒ ~~65.~~ ☒ 81. ☒ panta nozīmē.

↓ 44/2001 apsvērums 6
(pielāgots)

- (5) Lai panāktu spriedumu brīvu apriti civillietās un komercietās, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka normas, kas nosaka jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu, reglamentē kāds ~~Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ juridiskais akts, kas ir saistošs un tieši piemērojams.

↓ 44/2001 apsvērums 4
(pielāgots)

- (6) ☒ Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami sasniegt atsevišķas dalībvalstīs un to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus ☒ saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā ☒ Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šī regula nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai. ☒

¹³ Sk. VII pielikumu.

↓ 44/2001 apsvērumš 5
(pielāgots)

- (7) 1968. gada 27. septembrī dalībvalstis saskaņā ar ☒ Eiropas Kopienas dibināšanas ☒ līguma 293. panta ceturto ievilkumu noslēdza Briseles Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kurā grozījumi izdarīti ar konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanas minētajai konvencija (še turpmāk “Briseles Konvencija”)¹⁴. 1988. gada 16. septembrī dalībvalstis un EBTA valstis noslēdza Lugāno Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās, kas ir 1968. gada Briseles Konvencijas paralēlā konvencija.

↓ jauns

- (8) Padome 2000. gada 22. decembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas aizstāja Briseles konvenciju attiecībā uz Savienības teritoriju visu dalībvalstu starpā, izņemot Dāniju. Ar Padomes 2006. gada 27. aprīļa Lēmumu 2006/325/EK Savienība noslēdza nolīgumu ar Dāniju, kas nodrošināja Regulas Nr. 44/2001 noteikumu piemērošanu Dānijā. Lugano 1988. gada konvenciju pārskatīja ar Lugano konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās, ko 2007. gada 30. oktobrī noslēdza Savienība, Dānija un EBTA valstis¹⁵. Ir jānodrošina nepārtrauktība šo konvenciju un regulas interpretācijā.
- (9) Komisija 2009. gada 21. aprīlī pieņēma ziņojumu par Regulas (EK) Nr. 44/2001 piemērošanu¹⁶. Ziņojumā secināts, ka kopumā regulas darbība ir apmierinoša, taču ir vēlams uzlabot atsevišķu noteikumu piemērošanu, vēl vairāk atvieglot spriedumu brīvu apriti un veicināt piekļuvi tiesai.

↓ 44/2001 apsvērumš 7
(pielāgots)

- (10) Šīs regulas darbības jomā jāietver galvenie civilie un komerciālie jautājumi, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus. ☒ Ņemot vērā, ka ir pieņemta Padomes 2008. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamajiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās, šos jautājumus ir jāizslēdz no šīs regulas piemērošanas jomas. ☒

↓ jauns

- (11) Šo regulu nepiemēro šķīrējtiesām, izņemot ierobežotos gadījumus, kas paredzēti regulā. Jo īpaši to nepiemēro attiecībā uz šķīrējtiesu līgumu formu, pastāvēšanu, spēkā

¹⁴ OV L 299, 31.12.1972., 32. lpp., OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp., OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp., OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp., OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp. Konsolidētu tekstu sk. OV C 27, 26.1.1998., 1. lpp.

¹⁵ OV L 339, 21.12.2007., 1. lpp.

¹⁶ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par to, kā tiek piemērota Padomes regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, COM (2009) 174 galīgā redakcija.

esamību vai sekām, šķīrējtiesnešu pilnvarām, procesu šķīrējtiesā un šķīrējtiesas nolēmumu spēkā esamību, atcelšanu, atzīšanu un izpildi.

↓ 44/2001 apsvērums 8

Jābūt saistībai starp tiesvedību, kam piemēro šo regulu, un dalībvalsts teritoriju, kurā šī regula ir saistoša. Atbilstīgi kopīgas normas par jurisdikciju principā būtu jāpiemēro, ja atbildētāja domicils ir vienā no šīm dalībvalstīm.

↓ 44/2001 apsvērums 9

Uz atbildētāju, kura domicils nav kādā dalībvalstī, parasti attiecas valsts normas par jurisdikciju, ko piemēro tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesa ir iesaistīta, bet atbildētājam, kura domicils atrodas kādā dalībvalstī, kurā šī regula nav saistoša, jāturpina piemērot Briseles Konvenciju.

↓ 44/2001 apsvērums 10

Spriedumu brīvas aprites nolūkā spriedumu, kas pieņemti kādā dalībvalstī, kurā šī regula ir saistoša, būtu jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī, kurā šī regula ir saistoša, pat ja vainīgā domicils ir kādā trešā valstī.

↓ 44/2001 apsvērums 11

- (12) Jurisdikcijas normām jābūt ļoti skaidri nosakāmām, un tām jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā parasti ir atbildētāja domicils un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesas prāvas priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai padarītu kopējās normas atklātākas un novērstu tiesību aktu pretrunas.

↓ 44/2001 apsvērums 12

⇒ jauns

- (13) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīvam jurisdikcijas pamatojumam, kura pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu, lai veicinātu pareizu tiesvedību.
⇒ Ciešas saiknes pastāvēšanai ir jānodrošina tiesiskā noteiktība, izvairoties no situācijas, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamas dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas. ⇐

↓ 44/2001 apsvērums 13

- (14) Saistībā ar apdrošināšanu, patērētāju līgumiem un nodarbinātību, vajākamajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējās normas.

- (15) Līgumslēdzēju pušu autonomija, izņemot apdrošināšanas, patērētāju vai darba līgumus, ja ir atļauta vienīgi ierobežota autonomija, lai noteiktu tiesu, kurai ir jurisdikcija, jāievēro saskaņā ar ekskluzīvu jurisdikcijas pamatojumu, kas noteikts šajā regulā.

- (16) Prasītāju un atbildētāju interesēs un, lai veicinātu taisnīgu tiesas spriešanu Savienībā, apstāklim, ka atbildētāja domicils ir trešā valstī vairs nav jānozīmē, ka atsevišķi Savienības noteikumi par jurisdikciju nav piemērojami, un šādos gadījumos vairs nav jāatsaucas uz valstu tiesībām.
- (17) Ar šo regulu tāpēc ir jāizveido pilnīgs noteikumu kopums par dalībvalstu tiesu starptautisko jurisdikciju. Esošie noteikumi par jurisdikciju nodrošina ciešu saikni starp tiesvedību, kurai piemēro šo regulu, un dalībvalstu teritoriju, kas attaisno šo noteikumu piemērošanas jomas paplašināšanu, attiecinot tos uz atbildētājiem neatkarīgi no viņu domicila. Turklāt ar šo regulu būtu jāizskauž gadījumi, kad kādas dalībvalsts tiesa īsteno papildu jurisdikciju.

- (18) Saskaņotas tiesas spriešanas interesēs jāsamazina vienlaicīgas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka divās dalībvalstīs netaisa pretrunīgus spriedumus. Jābūt skaidram un iedarbīgam mehānismam, lai izšķirtu *lis pendens* lietas un saistītas darbības un novērstu problēmas, ko izraisa valstu atšķirības attiecībā uz laika noteikšanu, kad lieta tiek uzskatīta par izskatītu. Šajā regulā laiks būtu jānosaka patstāvīgi.

- (19) Ir jāuzlabo tiesas izvēles līgumu efektivitāte, lai puses varētu pilnībā īstenot savu gribu un lai izvairītos no ļaunprātīgas tiesāšanās taktikas. Tāpēc ar šo regulu nolīgumā norādītajai tiesai ir jāpiešķir prioritāras tiesības lemt par tās jurisdikciju, neatkarīgi no tā, vai tā ir pirmā vai otrā tiesa, kurā celta prasība.
- (20) Lai puses varētu pilnībā īstenot savu gribu, ir jāuzlabo arī šķīrējtiesu līgumu efektivitāte. Jo īpaši tas ir svarīgi gadījumos, kad puses ir vienojušās vai norādījušās, ka šķīrējtiesa atrodas kādā dalībvalstī. Tāpēc regulā ir jāietver īpaši noteikumi, kuru mērķis ir izvairīties no paralēlām tiesvedībām un ļaunprātīgas tiesāšanās taktikas minētajos apstākļos. Šķīrējtiesas atrašanās vietai ir jānozīmē vieta, ko izvēlējušās puses vai norādījusi pati šķīrējtiesa, šķīrējtiesas institūcija vai jebkura cita institūcija, ko tieši vai netieši ir izvēlējušās puses.
- (21) Jāpastāv elastīgam mehānismam, kas ļauj dalībvalstu tiesām ievērot tiesvedības, kas joprojām norisinās trešo valstu tiesās, jo īpaši ņemot vērā taisnīgu tiesas spriešanu un to, vai trešās valsts spriedums šajā dalībvalstī ir atzīstams un izpildāms.
- (22) Jāizskaidro pagaidu, tostarp drošības, pasākumu jēdziens. Tajos īpaši jāiekļauj nodrošināšanas rīkojumi, kuru mērķis ir iegūt informāciju vai saglabāt pierādījumus,

tādējādi ietverot meklēšanas un aresta rīkojumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu¹⁷ 6. un 7. pantā. Taču tajos nav jāiekļauj pasākumi, kuri pēc būtības nav aizsargājoši, piemēram, pasākumi, ar kuriem norīko liecinieka nopratināšanu ar mērķi ļaut pieteikuma iesniedzējam izlemt, vai celt prasību.

↓ 44/2001 apsvērums 16

~~Savstarpēja uzticēšanās tiesas spriedumos Kopienā pamato spriedumus, kas pieņemti kādā dalībvalstī un ko atzīst automātiski, bez vajadzības veikt kādu procedūru, izņemot strīdus gadījumus.~~

↓ 44/2001 apsvērums 17

~~Izmantojot to pašu savstarpējās uzticēšanās principu, procedūrai tāda sprieduma padarīšanai par piemērojamu kādā dalībvalstī, kas pieņemts citā dalībvalstī, jābūt efektīvai un ātrai. Tālab deklarēji, ka spriedums ir izpildāms, faktiski būtu jāizdod automātiski pēc pilnīgi formālas sniegto dokumentu pārbaudes, nepastāvot nekādai iespējai tiesai pēc savas iniciatīvas ierosināt kādu no neizpildīšanas pamatojumiem, kas paredzēti šajā regulā.~~

↓ 44/2001 apsvērums 18

~~Tomēr aizstāvības tiesību ievērošana nozīmē, ka atbildētājam vajadzētu būt spējīgam iesniegt pārsūdzību iztiesāšanā, uzklusot abas puses, pret izpildāmības deklarēji, ja viņš uzskata, ka pastāv kāds no iemesliem neizpildīšanai. Prasītājam arī vajadzētu būt pieejamai prasību procedūrai, ja ir noraidīts viņa pieprasījums pēc izpildāmības deklarējas.~~

↓ jauns

(23) Savstarpēja uzticēšanās tiesas spriešanai Savienībā un mērķis padarīt pārrobežu tiesvedību mazāk laikietilpīgu un lētāku attaisno lēmumu likvidēt spēkā esošos starpposma pasākumus, kas pirms izpildes jāveic tajā dalībvalstī, kurā pieprasa izpildi. Tādējādi jebkuras dalībvalsts tiesas spriedumu izpildes nolūkos ir jāuzskata par tādu, it kā tas būtu taisīts izpildes dalībvalstī. Tomēr, ņemot vērā atšķirīgās dalībvalstu sistēmas un to, cik sensitīva joma ir goda un cieņas aizskaršanas prasības un kolektīvās prasības par kompensācijām, pagaidām attiecībā uz šādiem spriedumiem būtu jā saglabā pašreizējā atzīšanas un izpildes procedūra, sagaidot turpmāku tiesību attīstību šajā jomā. Īpašo noteikumu par goda un cieņas aizskaršanas prasībām piemērošanas jomai ir jābūt saskaņā ar šī jautājuma izslēgšanu no Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II), un tos ir jāinterpretē tādā pašā veidā. Starpposma pasākumu atcelšanas noteikumi ir jāpiemēro spriedumiem, ar ko piespriež kompensācijas kolektīvajās prasībās, ja tiek pieņemti šādi tiesvedībai piemērojamo procesuālo noteikumu saskaņošanas un tuvināšanas pasākumi. Šādi paplašinātai piemērošanai nebūtu jāierobežo iespēju, ka Komisija ierosina atcelt starpposma pasākumus kolektīvajām prasībām par kompensācijām arī tad, ja šādi

¹⁷ OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.

saskaņojoši vai tuvinoši pasākumi netiek veikti, ja pierādījumi liecina par šādas attīstības gaitas efektivitāti un pieņemamību Eiropas tiesu sistēmā.

- (24) Starpposma pasākumu likvidēšanu būtu jāpapildina ar nepieciešamiem aizsardzības līdzekļiem, nolūkā īpaši nodrošināt tiesību uz aizstāvību un taisnīgu tiesu pilnīgu ievērošanu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu. Tas nozīmē, ka izpildes posmā ir jāparedz ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekļi par labu atbildētājiem, kas nav piedalījušies tiesvedībā tāpēc, ka viņiem nav par to paziņots, vai attiecībā uz kuriem tiesvedības laikā sprieduma izcelsmes tiesā pastāv citas procedurālās nepilnības, kas varētu izvērsties par pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu.

- (25) Likvidējot starpposma pasākumus, rodas nepieciešamība pielāgot pagaidu, tostarp drošības, pasākumu brīvu apriti. Ir jānodrošina šādu pasākumu brīva aprite, ja tos norīko tiesa, kurai piekrīt izlemt strīdu pēc būtības. Taču, ja šādus pasākumus norīko tiesa, kurai nepiekrīt lietas izlemšana pēc būtības, šo pasākumu iedarbībai būtu jāaprobežojas ar konkrētās dalībvalsts teritoriju. Turklāt *ex parte* norīkoto pasākumu brīva aprite ir jāatļauj tikai tad, ja tos pavada piemēroti aizsardzības līdzekļi.

↓ 44/2001 apsvērums 19
(pielāgots)

- (26) Būtu jānodrošina nepārtrauktība Briseles Konvencijas un šīs regulas starpā, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati vajadzība attiecas uz Briseles Konvencijas ☒ un regulu, kas to aizstāj, ☒ interpretāciju Eiropas ☒ Savienības ☒ Kopienas tiesā, un 1971. gada protokols¹⁸ joprojām būtu jāpiemēro arī lietām, ko izskata tiesā, kad šī regula stājas spēkā.

↓ jauns

- (27) Ar šo regulu ir jānodrošina, ka tiek pilnībā ievērotas pamattiesības, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kas garantētas Pamattiesību hartas 47. pantā. Nekam šajā regulā nav jāietekmē vārda un informācijas brīvību (11. pants), privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (7. pants), ne arī darba ņēmēju un darba devēju vai attiecīgo to organizāciju tiesības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi iesaistīties sarunās un slēgt koplīgumus attiecīgajos līmeņos, kā arī interešu konflikta gadījumā kolektīvi rīkoties, tostarp streikot, lai aizstāvētu savas intereses (28. pants).

↓ 44/2001 apsvērums 20
(pielāgots)
⇒ jauns

- (28) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots

¹⁸ ~~OV L 204, 2.8.1975., 28. lpp., OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp., OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp., OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp., OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp. Konsolidētu tekstu sk. OV C 27, 26.1.1998., 28. lpp.~~

Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, ~~ir paziņojušas savu vēlmi~~ ☒ piedalījās ☒ Regulas (EK) Nr. 44/2001 pieņemšanā un piemērošanā. ⇒ Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību [Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas par savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā]/[neskarot minēta protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā tām nav saistoša un nav jāpiemēro]. ⇐

↓ 44/2001 apsvērums 21
(pielāgots)
⇒ jauns

- (29) Kā noteikts 1. un 2. pantā Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un ☒ Līgumam par Eiropas Savienības darbību ☒ ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam~~, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro; ⇒ tas neskar iespēju Dānijai piemērot Regulas (EK) Nr. 44/2001 grozījumus saskaņā ar 3. pantu Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes 2005. gada 19. oktobra Nolīgumā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās¹⁹ ⇐.

↓ 44/2001 apsvērums 22

~~Attiecībās starp Dāniju un dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula, paliek spēkā Briseles konvencija, Dānijai un dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula, turpina piemērot gan konvenciju, gan 1971. gada protokolu.~~

↓ 44/2001 apsvērums 23
(pielāgots)

- (30) Briseles konvenciju turpina piemērot ~~ar~~ to dalībvalstu teritorijās, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālajā darbības jomā un kas ir izslēgtas no šīs regulas saskaņā ar Līguma ☒ par Eiropas Savienības darbību 355. ☒ ~~299.~~ pantu.

↓ 44/2001 apsvērums 24
(pielāgots)

- (31) Līdzīgi konsekvences labad šai regulai nevajadzētu ietekmēt normas, kas reglamentē jurisdikciju un to spriedumu atzīšanu, kuri iekļauti konkrētos ☒ Savienības ☒ ~~Kopienas~~ aktos.

↓ 44/2001 apsvērums 25

- (32) Dalībvalstu noslēgto starptautisko saistību ievērošana nozīmē, ka šai regulai nevajadzētu ietekmēt konvencijas attiecībā uz konkrētiem jautājumiem, kuru līgumslēdzējas puses ir dalībvalstis.

¹⁹ OV L 299, 16.11.2005., 62. lpp.

↓ 44/2001 apsvēruma 26

~~Šīs regulas pamatnormās būtu jāparedz pietiekams elastīgums, lai ņemtu vērā dažu dalībvalstu konkrētos procedūras noteikumus. Dažus Briseles Konvencijai pievienotā protokola noteikumus attiecīgi būtu jāiekļauj šajā regulā.~~

↓ 44/2001 apsvēruma 27

~~Lai notiktu saskaņota pāreja dažās jomās, uz ko attiecas īpaši noteikumi Briseles Konvencijai pievienotajā protokolā, šī regula uz pārejas laiku nosaka noteikumus, ņemot vērā īpašo stāvokli dažās dalībvalstīs.~~

↓ 44/2001 apsvēruma 28
(pielāgots)

~~Vēlākais, piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija sniegs pārskatu par tās piemērošanu un, vajadzības gadījumā, iesniegs priekšlikumus tās pielāgošanai.~~

↓ 44/2001 apsvēruma 29

~~Komisijai būs jāprecizē I līdz IV pielikumu attiecībā uz normām par valstu jurisdikciju, tiesām un kompetentajām iestādēm un pieejamām prasību procedūrām, par pamatu izmantojot attiecīgo dalībvalstu pārsūtītos grozījumus; IV un V pielikuma grozījumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību²⁰;~~

↓ jauns

(33) Lai pielāgotu I, II, V, VI un VII pielikumu, Komisija ir jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

²⁰ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

↓ 44/2001 (pielāgots)

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA ☒ UN DEFINĪCIJAS ☒

↓ 44/2001
⇒ jauns

1. pants

1. Šo regulu piemēro civillietās un komercietās neatkarīgi no tiesas iestādes būtības. To, cita starpā, nepiemēro ieņēmumu, muitas vai ar administratīviem jautājumiem saistītās lietās.

2. Šī regula neattiecas uz:

- a) fizisko personu juridisko statusu vai juridisko rīcībspēju, īpašumtiesībām, ko rada laulību saites, testaments un mantošana;
 - b) bankrotu, uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā dotiem tiesas rīkojumiem, izlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām;
 - c) sociālo nodrošinājumu;
 - d) šķīrējtiesu ⇒ , izņemot 29. panta 4. punktā un 33. panta 3. punktā noteikto ⇐ .
-

↓ jauns

- e) uzturēšanas saistībām, kas izriet no ģimenes, vecāku un bērnu, laulības vai radniecības attiecībām.
-

↓ 44/2001

3. Šajā regulā apzīmējums "dalībvalsts" nozīmē dalībvalstis, izņemot Dāniju.

~~322~~ pants

Šajā regulā:

↓ 44/2001 (pielāgots)

☒ a) ☒ “spriedums” ir visi spriedumi, kas pieņemti kādas dalībvalsts tiesā vai tribunālā, neatkarīgi no tā nosaukuma, tostarp ~~dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī izmaksu vai izdevumu noteikšana~~, ko veic tiesas ierēdnis.

Termins "spriedums" III nodaļas mērķiem ietver pagaidu, tostarp drošības, pasākumus, ko norīko tiesa, kuras jurisdikcijā saskaņā ar šo regulu ir lietas izskatīšana pēc būtības. Tas ietver arī pasākumus, kas norīkoti, neuzaicinot ierasties atbildētāju, un kurus paredzēts izpildīt bez iepriekšējas paziņošanas atbildētājam, ja atbildētājam saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesības pēcāk apstrīdēt šo pasākumu.

b) "pagaidu pasākumi, ietverot drošības pasākumus" ietver nodrošināšanas rīkojumus, kuru mērķis ir iegūt informāciju un pierādījumus;

c) "tiesa" ietver visas dalībvalsts nozīmētās iestādes, kurām ir jurisdikcija lietās, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā;

d) "tiesas izlīgums" nozīmē izlīgumu, ko ir apstiprinājusi tiesa vai kas ir noslēgts tiesas priekšā tiesvedības laikā;

e) "publiskais akts" nozīmē dokumentu, kas ir formāli sastādīts vai reģistrēts kā publiskais akts izcelsmes dalībvalstī un kura publiskā akta statuss:

i) attiecas uz akta parakstu un saturu un

ii) ir apliecināts publiskā iestādē vai cita veida iestādē, kas ir tam pilnvarota.

f) "izcelsmes dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā attiecīgi ir taisīts spriedums, apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums vai apliecināts publiskais akts;

g) "izpildes dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā pieprasa sprieduma, tiesas izlīguma vai publiskā akta izpildi;

h) "izcelsmes tiesa" nozīmē tiesu, kas taisījusi atzīstamo un izpildāmo spriedumu.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

23. pants

1. Saskaņā ar šo regulu, personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā.

2. Uz personām, kuras nav tās dalībvalsts pilsoņi, kurā atrodas to domicils, attiecas jurisdikcijas normas, ko piemēro attiecīgās valsts pilsoņiem.

~~34. pants~~

1. Personas, kuru domicils ir kādā no dalībvalstīm, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā, vienīgi izmantojot šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā noteiktās normas.

~~2. Cita starpā pret tām nepiemēro I pielikumā noteiktās normas attiecībā uz valsts jurisdikciju.~~

↓ jauns

2. Personas, kuru domicils nav nevienā no dalībvalstīm, var iesūdzēt kādas dalībvalsts tiesā, vienīgi pamatojoties uz šīs nodaļas 2. līdz 8. iedaļas noteikumiem.

↓ 44/2001

~~4. pants~~

~~1. Ja atbildētāja domicils nav kādā dalībvalstī, katras dalībvalsts tiesas jurisdikciju saskaņā ar 22. un 23. pantu nosaka attiecīgās valsts tiesību akti.~~

~~2. Pret šādu atbildētāju, visas personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, šajā valstī izmanto spēkā esošās jurisdikcijas normas un jo īpaši I pielikumā norādītās, tāpat kā attiecīgās valsts pilsoņi.~~

2. IEDAĻA

ĪPAŠĀ JURISDIKCIJA

5. pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

~~Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt~~ ☒ Šādām tiesām ir jurisdikcija ☒ :

1. a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, attiecīgās saistības izpildes vietas tiesā ai:

↓ 44/2001

b) šajā noteikumā un ja vien nav citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

– preču tirgošanas gadījumā, vieta kādā dalībvalstī, kurā saskaņā ar līgumu preces piegādāja vai tās būtu bijis jāpiegādā,

- pakalpojumu sniegšanas gadījumā, vieta kādā dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu pakalpojumu sniedza vai tas būtu bijis jāsniedz,

c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

~~2. lietās, kas attiecas uz uzturēšanu, personas, kurai piešķirtas tiesības uz uzturu, domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas tiesā vai, ja lieta tiek izskatīta papildus tiesvedībā attiecībā uz personas juridisko statusu, tajā tiesā, kuras jurisdikcijā, saskaņā ar tās tiesību aktiem, ir šī tiesvedība, ja vien šī jurisdikcija nav pamatota vienīgi ar kādas personas pilsonību;~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

32. lietās, kas attiecas uz kaitējumu vai neatļautu rīcību, tās vietas tiesai, kur kaitējums noticis vai varējis notikt;

↓ jauns

3. attiecībā uz lietu tiesībām vai īpašumtiesībām uz kustamām lietām tās vietas tiesai, kur lieta atrodas;

↓ 44/2001

4. attiecībā uz civilprasību zaudējumu atlīdzināšanai vai agrākā stāvokļa atjaunošanai, kuras pamatā ir lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu, iztiesāšanā iesaistītajai tiesai, ciktāl šīs tiesas jurisdikcijā atbilstīgi tās tiesību aktiem ir civillietu izskatīšana;

5. attiecībā uz strīdiem, kas rodas kādas filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma darbību dēļ, filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma atrašanās vietas tiesai;

6. lietās pret kā ar statūtiem vai rakstisku aktu izveidota, vai mutiski izveidota un rakstiski apliecināta tresta dibinātāju, uzticības personu vai labuma guvēju, tās dalībvalsts tiesai, kurā ir tresta domicils;

7. attiecībā uz strīdiem par atlīdzības maksājumiem, kas pieprasīti saistībā ar izglābto kravu, tiesai, kuras teritorijā minētā krava:

↓ 44/2001

- a) ir aizturēta, lai nodrošinātu šādu maksājumu, vai
- b) varētu tikt šādi aizturēta, taču par to ir iemaksāta drošības nauda vai sniegta cita garantija,

ar nosacījumu, ka šo noteikumu piemēro tikai, ja tiek apgalvots, ka krava ietilpst atbildētāja interesēs vai ietilpa viņa interesēs glābšanas brīdī.

6. pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

Personu, ~~kuras domicils ir kādā dalībvalstī~~, var arī iesūdzēt:

1. ja ☒ viņa domicils ir kādā dalībvalstī un ☒ viņš ir viens no vairākiem atbildētājiem ~~apsūdzētajiem~~, tās vietas tiesā, kurā kādam no atbildētājiem ~~apsūdzētajiem~~ ir domicils, ar noteikumu, ka prasības ir tik cieši saistītas, ka lietderīgi tās izskatīt un noteikt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība;

↓ 44/2001

2. kā trešo personu lietā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā pēc trešo personu pieteikuma, tiesā, kurā ierosināta pamattiesvedība, ja vien tā nav ierosināta vienīgi ar mērķi atņemt tās tiesas jurisdikciju, kas viņa lietā būtu kompetenta;
3. ar pretprasību, kuras iemesls ir tas pats līgums vai fakti, kas bija pamatprasības pamatā, tiesā, kurā izskata pamatprasību;
4. lietās, kas attiecas uz līgumu, ja prasību var apvienot ar prasību pret to pašu atbildētāju lietā, kas attiecas uz nekustamā īpašuma lietu tiesībām, tās līgumslēdzējas valsts tiesā, kurā atrodas īpašums.

7. pants

Ja, izmantojot šo regulu, tiesas jurisdikcijā kādā dalībvalstī ir prasības attiecībā uz atbildību par kāda kuģa izmantošanu vai darbināšanu, minētās tiesas vai visu citu tiesu, kas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem šai nolūkā veic aizvietošanu, jurisdikcijā ir prasības par šādas atbildības ierobežošanu.

3. IEDAĻA

JURISDIKCIJA LIETĀS, KAS SAISTĪTAS AR APDROŠINĀŠANU

8. pants

Lietās, kas saistītas ar apdrošināšanu, jurisdikciju nosaka ar šo iedaļu, neierobežojot ~~4. pantu~~ ~~un~~ 5. panta 5. punktu.

9. pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

1. Apdrošinātāju, ~~kura domicils ir kādā dalībvalstī~~, var iesūdzēt:

- a) tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai
- b) citā dalībvalstī, ja prasības ierosinājis apdrošinājumaņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, tās vietas tiesās, kur ir prasītāja domicils;
- c) ja viņš ir kopapdrošinātājs, tās dalībvalsts tiesā, kurā ir ierosināta tiesvedība pret galveno apdrošinātāju.

2. Uzskata, ka apdrošinātājam, kura domicils nav kādā dalībvalstī, bet ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums vienā no dalībvalstīm, strīdos, kas rodas filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbību dēļ, minētajā valstī ir domicils.

10. pants

Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu, apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur noticis kaitējums. Piemēro šo pašu normu, ja uz kustamo un nekustamo īpašumu attiecas tā pati apdrošināšanas polise un abus negatīvi ietekmējis viens un tas pats gadījums.

11. pants

- 1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu, apdrošinātāju, ja tiesas likums to ļauj, var arī piesaistīt tiesvedībai, ko pret apdrošināto ierosinājusi cietusī puse.
- 2. Šīs regulas 8., 9. un 10. pantu piemēro prasībām, ko ierosinājusi cietusī puse tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiešas prasības ir atļautas.
- 3. Ja tiesību akti, kas reglamentē šādas tiešas prasības, nosaka, ka apdrošinājumaņēmēju vai apdrošināto var piesaistīt kā pusi prasībā, viņi atrodas tās pašas tiesas jurisdikcijā.

12. pants

- 1. Neierobežojot 11. panta 3. punktu, apdrošinātājs var ierosināt tiesvedību tikai tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas atbildētāja domicils, neatkarīgi no tā, vai viņš ir apdrošinājumaņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs.
- 2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

13. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos:

- 1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai

2. kas ļauj apdrošinājumaņēmējam, apdrošinātajam vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam ierosināt tiesvedību citā tiesā, nevis šajā iedaļā norādītajā; vai
3. kas ir noslēgta starp apdrošinājumaņēmēju un apdrošinātāju, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta tajā pašā dalībvalstī, un apstiprina attiecīgās valsts tiesu piederību, pat ja kaitējums notiktu ārvalstīs, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem; vai
4. kas ir noslēgta ar apdrošinājumaņēmēju, kura domicils nav dalībvalstī, izņemot, ciktāl apdrošināšana ir obligāta vai attiecas uz nekustamo īpašumu kādā dalībvalstī; vai
5. kas saistās ar apdrošināšanas līgumu, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākiem 14. pantā minētajiem riskiem.

14. pants

Šie ir 13. panta 5. punktā minētie riski:

1. visi zaudējumi vai bojājumi, kas nodarīti:
 - a) jūras kuģiem, iekārtām, kuri atrodas atklātā jūrā vai tāljūrā, vai lidaparātiem, un kas saistīti ar to komerciālu izmantošanu;
 - b) precēm tranzītā, izņemot pasažieru bagāžu, ja tranzītā ietilpst pārvadājumi ar šādiem kuģiem vai lidaparātiem;
2. visa atbildība, izņemot atbildību par pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai viņu bagāžas bojājumiem:
 - a) kas radusies, izmantojot vai darbinot 1. punkta a) apakšpunktā minētos kuģus, iekārtas vai lidaparātus, ciktāl attiecībā uz pēdējiem tās dalībvalsts tiesību akti, kurā šāds lidaparāts ir reģistrēts, neizliedz vienošanos par šādu risku apdrošināšanas jurisdikciju;
 - b) par 1. punkta b) apakšpunktā minēto tranzīta preču zaudējumu vai bojājumu;
3. visi finansiāli zaudējumi, kas ir saistīti ar 1. punkta a) apakšpunktā minēto kuģu, iekārtu vai lidaparātu izmantošanu vai darbināšanu, cita starpā, kravas vai frakts līguma zaudējums;
4. visi riski vai intereses, kas saistītas ar 1. līdz 3. punktā minētajiem riskiem;

↓ 44/2001 (pielāgots)

5. neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta visi “lielie riski”, kas noteikti Padomes Direktīvā 73/239/EK²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/138/EK²², kurā

²¹ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/26/EK (OV L 181, 20.7.2000., 65. lpp.).

²² OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

↓ 44/2001

⇒ jauns

4. IEDAĻA

JURISDIKCIJA PATĒRĒTĀJU LĪGUMOS

15. pants

1. Lietās, kas saistītas ar līgumiem, kurus noslēgusi kāda persona, patērētājs mērķiem, kas var būt uzskatāmi par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neierobežojot ~~4. pantu un~~ 5. panta 5. punktu, ja:

- a) līgums attiecas uz preču tirdzniecību ar nomaksu pa daļām; vai
- b) līgums attiecas uz aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai visa cita veida kredītu, kas izsniegts, lai finansētu preču tirdzniecību; vai
- c) visos citos gadījumos līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai piekopj arodu patērētāja domicila valstī vai ar visiem līdzekļiem novirza šādas darbības uz attiecīgo dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, to skaitā uz attiecīgo dalībvalsti, un līgums ietilpst šādu darbību jomā.

2. Ja patērētājs noslēdz līgumu ar kādu personu, kuras domicils nav attiecīgajā dalībvalstī, bet kādā dalībvalstī tai ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums, strīdos, ko izraisa filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbība, uzskata, ka attiecīgā personas domicils ir šajā valstī.

3. Šī iedaļa neattiecas uz transporta līgumiem, izņemot līgumus, kas paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu par kopīgu cenu.

16. pants

1. Patērētājs var ierosināt tiesvedību pret citu līgumslēdzēju pusi vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir minētās puses domicils, vai patērētāja domicila vietas tiesās.

2. Cita līgumslēdzēja puse var ierosināt tiesvedību pret patērētāju tikai tās dalībvalsts tiesās, kurā ir patērētāja domicils.

3. Šis pants neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

²³ ~~OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/26/EK.~~

²⁴ ~~OV L 330, 29.11.1990., 44. lpp.~~

17. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai
2. kas ļauj patērētājam ierosināt tiesvedību citās tiesās, nevis šajā iedaļā norādītajās; vai
3. kas ir noslēgta starp patērētāju un otru līgumslēdzēju pusi, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas nodod jurisdikciju attiecīgās dalībvalsts tiesām, ar nosacījumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

5. IEDAĻA

JURISDIKCIJA ATTIECĪBĀ UZ ATSEVIŠĶIEM DARBA LĪGUMIEM

18. pants

1. Lietās, kas saistītas ar atsevišķiem darba līgumiem, jurisdikciju nosaka ar šo iedaļu, neierobežojot ~~4. pantu un~~ 5. panta 5. punktu $\Rightarrow$ un 6. panta 1. punktu $\Leftarrow$.
2. Ja darbinieks noslēdz atsevišķu darba līgumu ar darba devēju, kura domicils nav dalībvalstī, bet viņam ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums kādā no dalībvalstīm, strīdos, ko izraisa filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbība, uzskata, ka attiecīgā darba devēja domicils ir šajā dalībvalstī.

19. pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

Darba devēju, ~~kura domicils ir kādā dalībvalstī,~~ var iesūdzēt:

↓ 44/2001

1. tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai
2. citā dalībvalstī:

↓ 44/2001 (pielāgots)

- a) tiesās tajā vietā, kur $\boxtimes$ vai no kurienes $\boxtimes$ darbinieks pastāvīgi veic darbu, vai tiesā tajā vietā, kur viņš to veicis pēdējoreiz, vai

- b) ja darbinieks pastāvīgi neveic darbu vai neveica darbu nevienā valstī, tiesā tajā vietā, kur atrodas vai atradās uzņēmums, kas pieņēma darbinieku.

20. pants

1. Darba devējs var ierosināt tiesvedību tās dalībvalsts tiesās, kurā ir darbinieka domicils.
2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretpasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

21. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos ~~par jurisdikciju~~:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai
2. kas ļauj darbiniekam ierosināt tiesvedību citās tiesās, nevis šajā iedaļā norādītajās.

6. IEDAĻA

IZŅĒMUMA JURISDIKCIJA

22. pants

Šādām tiesām ir izņēmuma jurisdikcija ~~neatkarīgi no domicila~~:

1. tiesvedībā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma lietu tiesības vai nekustamā īpašuma noma, dalībvalsts tiesās, kurās atrodas īpašums. ☒ Tomēr: ☒
 - a) lietas par nekustamā īpašuma īri, kas noslēgta pagaidu privātai izmantošanai ne ilgāk kā sešus mēnešus pēc kārtas, ir piekritīgas arī tās dalībvalsts tiesai, kurā ir atbildētāja domicils, ar noteikumu, ka īrnieks ir fiziska persona un īpašnieka un īrnieka domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī ⇒ vai nu līguma noslēgšanas vai tiesvedības uzsākšanas brīdī ⇐;

- b) līgumos par telpu nomu profesionālai lietošanai puses var vienoties, ka jurisdikcija saskaņā ar 23. pantu būs kādas dalībvalsts tiesai vai tiesām;

↓ 44/2001

2. tiesvedībā, kuras priekšmets ir uzņēmēj sabiedrību, citu juridisku personu vai fizisku vai juridisku personu apvienību struktūras spēkā esamība, to spēkā neesamība vai izbeigšanās vai to orgānu pieņemto lēmumu likumīgums, tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas uzņēmēj sabiedrības, juridiskas personas vai apvienības mītne. Lai noteiktu šo mītni, tiesa piemēro starptautisko privāttiesību normas;
3. tiesvedībā, kuras mērķis ir ierakstu likumīgums valsts reģistros, tās dalībvalsts tiesā, kurā glabājas reģistrs;

↓ 44/2001 (pielāgots)

4. tiesvedībā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai likumīgumu, kas jādeponē vai jāreģistrē, ☒ neatkarīgi no tā, vai šis jautājums ir izvirzīts prasībā vai kā iebilde²⁵ ☒ , tās dalībvalsts tiesas, kurā deponēšana vai reģistrācija ir pieprasīta piemērota, notikusi vai kurā to uzskata par notikušu saskaņā ar kāda ~~Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ akta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem;

↓ 44/2001

Neierobežojot Eiropas Patentu biroja jurisdikciju saskaņā ar Konvenciju par Eiropas patentu piešķiršanu, kas parakstīta 1973. gada 5. oktobrī Minhenē, katras dalībvalsts tiesai neatkarīgi no domicila ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz visu attiecīgajai valstij piešķirto Eiropas patentu reģistrāciju vai likumīgumu;

5. tiesvedībā attiecībā uz spriedumu izpildīšanu, tās dalībvalsts tiesas, kurā spriedums ticis izpildīts vai ir jāizpilda.

7. IEDAĻA

JURISDIKCIJAS ATLIKŠANA

23. pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

⇒ jauns

1. Ja puses, ~~no kurām vienai vai vairākām domicils ir kādā dalībvalstī,~~ vienojas par kādas dalībvalsts tiesu(-ām), kurai(-ām) piekritīgi visi strīdi, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, jurisdikcija ir šai tiesai vai tiesām ☒ , ja vien šī vienošanās attiecībā uz tās saturu saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesībām nav spēkā neesoša ☒ . Tā

²⁵ Piezīme tulkotājiem: tulkotāji, jo īpaši vācu un franču valodas tulkojumā, izmanto atbilstošo tekstu no Tiesas 2006. gada 13. jūlija nolēmuma lietā GAT pret LuK (C-4/03) (kopsavilkums).

ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. Šāda vienošanās, kas piešķir jurisdikciju, ir:

↓ 44/2001

- a) rakstiski vai mutiski ar apliecinājumu rakstiski; vai
- b) tādā formā, kas atbilst pušu starpā izveidotajai praksei; vai
- c) starptautiskajā tirdzniecībā, tādā formā, kas atbilst praksei, par ko pusēm būtu vajadzējis zināt un ko konkrētajā tirdzniecībā iesaistītās attiecīgā līguma veida līgumslēdzējas puses šādā tirdzniecībā plaši pazīst un regulāri ievēro.

2. Visi paziņojumi ar elektroniskiem līdzekļiem, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīgi "rakstiskiem".

~~3. Ja šādu vienošanos noslēdz puses, no kurām nevienai domicils nav līgumslēdzēja valstī, eitu dalībvalstu tiesas nevar izskatīt strīdu, ja vien izvēlēta tiesa vai tiesas nav atteikušas no jurisdikcijas.~~

3. Dalībvalsts tiesai vai tiesām, kam tresta dibināšanas akts ir piešķīris jurisdikciju, ir izņēmuma jurisdikcija visās procedūrās, kas ierosinātas pret dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, ja ir skartas šo personu attiecības vai tiesības vai saistības saskaņā ar trestu.

4. Nolīgumam vai tresta dibināšanas akta noteikumiem, ar ko piešķir jurisdikciju, nav likumīga spēka, ja tie ir pretrunā ar 13., 17. vai 21. pantu, vai, ja tiesām, kuru jurisdikciju tie izslēdz, ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

24. pants

1. Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs ierodas. Šo normu nepiemēro, ja atbildētājs ieradies, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

↓ jauns

2. Lietās, kas minētas šīs nodaļas 3., 4., un 5. iedaļā, dokumentā par lietas ierosināšanu vai tam līdzvērtīgā dokumentā ir jāietver informācija atbildētājam par viņa tiesībām apstrīdēt tiesas jurisdikciju un ierašanās tiesā sekas. Pirms pieņemt jurisdikciju, pamatojoties uz šo pantu, tiesa nodrošina, ka atbildētājam bija sniegta minētā informācija.

8. IEDAĻA

PAPILDU JURISDIKCIJA UN *FORUM NECESSITATIS*

25. pants

Ja saskaņā ar 2. līdz 24. pantu jurisdikcija nav nevienai dalībvalsts tiesai, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas atbildētājam piederoša manta, ar nosacījumu, ka:

- a) mantas vērtība nav nesamērīga ar prasības vērtību; un
- b) strīdam ir pietiekama saikne ar dalībvalsti, kuras tiesā iesniegta prasība.

26. pants

Ja saskaņā ar šo regulu jurisdikcija nav nevienai dalībvalsts tiesai, dalībvalsts tiesas izņēmuma kārtā var izskatīt lietu, ja to prasa tiesību uz taisnīgu tiesu vai tiesību uz piekļuvi tiesai īstenošana, jo īpaši:

- a) ja trešā valstī, ar ko strīds ir cieši saistīts, tiesvedību saprātīgi nevar uzsākt vai izskatīt vai šajā trešā valstī tā nebūtu iespējama; vai
- b) ja trešā valstī taisītu spriedumu par prasību saskaņā ar valsts tiesību aktiem nevarētu atzīt un izpildīt dalībvalstī, kuras tiesā iesniegta prasība, un šāda atzīšana un izpilde ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka tiek īstenotas prasītāja tiesības;

un strīdam ir pietiekama saikne ar dalībvalsti, kuras tiesā iesniegta prasība.

↓ 44/2001
⇒ jauns

9. IEDAĻA

JURISDIKCIJAS UN PIENĒMAMĪBAS PĀRBAUDE

2527. pants

Ja kādā dalībvalsts tiesā iesniegta prasība ~~saņem lietu~~, kura principā attiecas uz jautājumu ~~ir saistīta ar lietu~~, kurā citas dalībvalsts tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu, ⇒ kas saskaņā ar šo regulu nav tās jurisdikcijā ⇐, tiesa pēc pašas ierosmes paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

2628. pants

1. Ja atbildētājs, kura domicils atrodas vienā no dalībvalstīm, ir iesūdzēts tiesā kādā citā dalībvalstī un neierodas tiesā, tiesa pēc pašas ierosmes paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien jurisdikciju neatvasina no šīs regulas noteikumiem.

2. Tiesa pārtrauc lietas izskatīšanu, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs laikus ir varējis saņemt dokumentu par lietas ierosināšanu vai līdzvērtīgu dokumentu, lai varētu nodrošināt sev aizstāvību vai, ka šajā sakarā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

~~32. Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007²⁷ 19. panta 1., 2. un 3. punktu piemēro šā panta 2. punkta noteikumu vietā, ja dokuments, uz kura pamata tiek ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar šo regulu.~~

~~43.~~ Ja nepiemēro ~~Padomes~~ Regulas (EK) Nr. ~~1393/2007~~~~1348/2000~~ noteikumus, piemēro 15. pantu Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs, ja dokuments, kurš ir pamatā lietas ierosināšanai, vai līdzvērtīgs dokuments jāpārsūta uz ārvalstīm saskaņā ar minēto konvenciju.

910. IEDAĻA

LIS PENDENS — SAISTĪTAS PRASĪBAS

2729. pants

1. ⇒ Neierobežojot 32. panta 2. punktu, ⇐ ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ceļ dažādu līgumslēdzēju valstu tiesās, visas pārējās tiesas, izņemot tiesu, kurā pirmajā iesniegta lieta, pēc pašu iniciatīvas aptur lietas izskatīšanu, līdz tiek noskaidrota jurisdikcija tai tiesai, kurā pirmajā lieta iesniegta.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, tiesa, kurā pirmajā lieta iesniegta, nosaka savu jurisdikciju sešu mēnešu laikā, izņemot, ja tas nav iespējams ārkārtas apstākļu dēļ. Pēc jebkuras citas strīdā iesaistītas tiesas lūguma tiesa, kurā pirmajā iesniegta lieta, informē otru

²⁶ OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

²⁷ OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

tiesu par datumu, kurā prasība iesniegta, un par to, vai tā ir noteikusi savu jurisdikciju izskatīt strīdu vai par paredzamo termiņu jurisdikcijas noteikšanai.

↓ 44/2001

23. Ja tiek konstatēta pirmās iesaistītās tiesas jurisdikcija, otrajai iesaistītajai tiesai jāatsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

↓ jauns

4. Ja puses ir vienojušās vai norādījušas, ka šķīrējtiesa atrodas kādā dalībvalstī, citas dalībvalsts tiesa, kuras jurisdikciju apstrīd, pamatojoties uz šķīrējtiesas līgumu, aptur lietas izskatīšanu tiklīdz tās dalībvalsts tiesā, kurā saskaņā ar vienošanos atrodas šķīrējtiesa, vai šķīrējtiesā ir sāкта tiesvedība, kuras galvenais priekšmets vai blakus jautājums ir minētā šķīrējtiesas līguma pastāvēšana, spēkā esamība vai sekas.

Šis punkts neliedz tiesai, kuras jurisdikciju apstrīd, atteikties no jurisdikcijas iepriekšminētajā situācijā, ja to prasa šīs tiesas valsts tiesību akti.

Ja ir konstatēta šķīrējtiesas līguma pastāvēšana, spēkā esamība vai sekas, tiesa, kurā iesniegta prasība, atsakās no jurisdikcijas.

Šo punktu nepiemēro strīdiem lietās, kas minētas II nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā.

↓ 44/2001

2830. pants

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, visas tiesas, izņemot tiesu, kurā pirmajā iesniegta lieta, var apturēt lietas izskatīšanu.

↓ 44/2001 (pielāgots)

2. Ja ~~šīs prasības~~ ☒ pirmajā iesaistītajā tiesā ☒ izskata pirmajā instancē, visas pārējās tiesas ~~izņemot to, kurā pirmajā iesniegta lieta,~~ pēc kādas puses pieprasījuma var atteikties no jurisdikcijas, ja minētās prasības ir tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta lieta, ~~un tās tiesību akti ļauj tās konsolidēt.~~

↓ 44/2001

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība.

↕ jauns

31. pants

Ja kādas dalībvalsts tiesā norisinās tiesvedība lietā pēc būtības un citas dalībvalsts tiesā iesniedz pieteikumu par pagaidu pasākumu, ietverot drošības pasākumus, piemērošanu, attiecīgās tiesas sadarbojas, lai nodrošinātu tiesvedības pēc būtības un pagaidu līdzekļu labu koordināciju.

Jo īpaši tiesa, kurā iesniegts pieteikums par pagaidu pasākumu, ietverot drošības pasākumus, piemērošanu, pieprasa otrai tiesai informāciju par visiem ar lietu saistītiem apstākļiem, piemēram, par pieprasītā pasākuma steidzamību vai līdzīga pasākuma noraidīšanu tiesā, kas izskata lietu pēc būtības.

↓ 44/2001

2932. pants

1. Ja prasība nonāk vairāku tiesu izņēmuma jurisdikcijā, visas citas tiesas, izņemot pirmo iesaistīto tiesu atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

↕ jauns

2. Izņemot vienošanās, kas minētas šīs nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā, ja ar vienošanos, kas minēta 23. pantā izņēmuma jurisdikcija piešķirta kādas dalībvalsts tiesai vai tiesām, citas dalībvalsts tiesām nav jurisdikcijas izskatīt šo strīdu, kamēr tiesa vai tiesas, kuras norādītas ar vienošanos, neatsakās no jurisdikcijas.

↓ 44/2001

3033. pants

1. Šajā iedaļā uzskata, ka tiesa ir iesaistīta:

1a) laikā, kad dokuments, kas ir pamatā lietas ierosināšanai, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai atbildētājam nosūtītu sūtījumu; vai

2b) ja dokuments jānosūta pirms iesniegšanas tiesā, kad tos saņem iestāde, kas ir atbildīga par nosūtīšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs turpmāk ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu iesniegtu tiesā.

↕ jauns

Par nosūtīšanu atbildīgā iestāde, kas minētā b) apakšpunktā, ir pirmā iestāde, kas saņem nosūtāmos dokumentus.

2. Tiesas un par nosūtīšanu atbildīgās iestādes, kas minētas 1. punktā, atbilstoši atzīmē datumu un laiku, kad ir iesniegti dokumenti tiesvedības uzsākšanai vai saņemti nosūtāmie dokumenti.

3. Šajā iedaļā uzskata, ka šķīrējtiesa ir iesaistīta, kad puse ir izvirzījusi šķīrējtiesnesi vai kad puse ir lūgusi kādas institūcijas, iestādes vai tiesas palīdzību šķīrējtiesas izveidošanai.

34. pants

1. Neatkarīgi no 3. līdz 7. pantā minētajiem noteikumiem, ja laikā, kad tiek iesaistīta dalībvalsts tiesa, tiesvedība par to pašu prasības pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm norisinās trešās valsts tiesā, dalībvalsts tiesa var apturēt tiesvedību, ja:

- a) trešās valsts tiesa tika iesaistīta pirmā;
- b) ir sagaidāms, ka trešās valsts tiesa saprātīgā termiņā pieņems spriedumu, ko varēs atzīt un attiecīgā gadījumā izpildīt šajā dalībvalstī; un
- c) tiesa uzskata, ka tas ir nepieciešams taisnīgai tiesas spriešanai.

2. Lietas apturēšanas laikā puse, kas iesaistījusi dalībvalsts tiesu, nezaudē noilguma termiņu pārtraukšanas priekšrocības, kas paredzētas šīs dalībvalsts tiesību aktos.

3. Tiesa var atsākt lietas izskatīšanu jebkurā laikā pēc jebkuras puses pieteikuma vai pati pēc savas ierosmes, ja izpildās viens no turpmākiem nosacījumiem:

- a) tiesvedība trešās valsts tiesā tiek apturēta vai neturpinās;
- b) tiesai šķiet, ka ir maz ticams, ka tiesvedību trešās valsts tiesā pabeigs saprātīgā termiņā;
- c) atsākt lietas izskatīšanu ir nepieciešams, lai nodrošinātu taisnīgu tiesas spriešanu.

4. Tiesa izbeidz tiesvedību pēc jebkuras puses pieteikuma vai pati pēc savas ierosmes, ja tiesvedība trešās valsts tiesā ir pabeigta un ir pieņemts spriedums, kas ir izpildāms trešajā valstī vai ko varēs atzīt un attiecīgā gadījumā izpildīt šajā dalībvalstī.

↓ 44/2001

1011. IEDAĻA

PAGaidu PASĀKUMI, IETVEROT DROŠĪBAS PASĀKUMUS

↓ jauns

35. pants

Ja dalībvalsts tiesām ir jurisdikcija izskatīt lietu pēc būtības, tām ir jurisdikcija lemt par pagaidu pasākumiem, ietverot drošības pasākumus, kurus attiecīgajā valstī paredz tiesību akti.

↓ 44/2001 (pielāgots)
⇒ jauns

3436. pants

Prasības pieteikumu var iesniegt dalībvalsts tiesā tādiem pagaidu pasākumiem, ietverot drošības pasākumus, kurus attiecīgajā valstī paredz tiesību akti, pat ja ~~saskaņā ar šo regulu~~ lietas būtība ir citas ~~dalībvalsts tiesu~~ ⇒ vai šķērējtiesas ⇐ jurisdikcijā.

↓ 44/2001 (pielāgots)

III NODAĻA

ATZĪŠANA ☒, IZPILDĀMĪBA ☒ UN IZPILDĪŠANA

32. pants

~~Šajā regulā “spriedums” ir visi spriedumi, kas pieņemti kādā dalībvalsts tiesā vai tribunālā, neatkarīgi no tā nosaukuma, tostarp dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī izmaksu vai izdevumu noteikšana, ko veic tiesas ierēdnis.~~

↓ jauns

37. pants

1. Šajā nodaļā noteikta šīs regulas piemērošanas jomā ietilpstošo spriedumu atzīšana, izpildāmība un izpilde.

2. Šīs nodaļas 1. iedaļa piemērojama visiem spriedumiem, izņemot tos, kas minēti 3. punktā.
3. Šīs nodaļas 2. iedaļa piemērojama spriedumiem, kas pieņemti citā dalībvalstī:
- a) attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp goda aizskaršanas un neslavas celšanas, un
 - b) tiesvedībā, kas saistīta ar kaitējuma atlīdzināšanu, kas nodarīts nelikumīgas uzņēmējdarbības rezultātā vairākām cietušām pusēm, un kuru ir ierosinājusi:
 - i) valsts iestāde,
 - ii) bezpeļņas organizācija, kuras darbības galvenais mērķis ir pārstāvēt un aizstāvēt fizisku vai juridisku personu grupas tādā veidā, kas nav komerciāla rakstura juridisko konsultāciju sniegšana vai pārstāvība tiesā, vai
 - iii) vairāk nekā divpadsmit prasītāju grupa.
4. Neierobežojot Komisijas kompetenci jebkurā laikā ierosināt 1. iedaļas noteikumu piemērošanas jomas paplašināšanu un attiecināt tos uz spriedumiem, kas ietilpst 3. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā, ņemot vērā valstu tiesību aktu konvergenci un Savienības tiesību attīstību, trīs gadus pēc šīs regulas spēkā stāšanās vai agrāk, ja Komisija ierosina plašāku saskaņošanu, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu, kurā pārskatīta nepieciešamība turpināt saglabāt atzīšanas un izpildāmības procedūru spriedumiem, kas pieņemti 3. punkta b) apakšpunktā minētajos jautājumos.

1. IEDAĻA

SPRIEDUMI, KURIEM NAV VAJADZĪGA IZPILDĀMĪBAS DEKLARĀCIJA

1. APAKŠIEDAĻA

ATZĪŠANAS UN IZPILDĀMĪBAS DEKLARĀCIJAS ATCELŠANA

38. pants

1. Ievērojot šīs nodaļas noteikumus, dalībvalstī pieņemts spriedumu atzīst otrā dalībvalstī bez īpašām procedūrām un bez iespējām iebilst pret atzīšanu.
2. Vienā dalībvalstī pieņemts spriedums, kas ir izpildāms šajā valstī, ir izpildāms citā dalībvalstī bez izpildāmības deklarācijas.

39. pants

1. Puse, kas citā dalībvalstī vēlas atsaukties uz spriedumu, kas atzīts saskaņā 38. panta 1. punktu, iesniedz sprieduma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu.

2. Tiesa, kuras priekšā atsaucas uz atzīto spriedumu, ja nepieciešams, lūdz pusi, kas uz to atsaucas, uzrādīt apliecību, ko izdevusi izcelsmes tiesa, izmantojot I pielikumā paredzēto veidlapu, un sniegt veidlapas satura transliterāciju vai tulkojumu saskaņā ar 69. pantu.

Izcelsmes tiesa pēc jebkuras ieinteresētās puses pieprasījuma izsniedz minēto apliecību.

3. Tiesa, kuras priekšā atsaucas uz atzīto spriedumu, var apturēt tiesvedību pilnībā vai daļēji, ja spriedumu apstrīd izcelsmes dalībvalstī vai to pārskata saskaņā ar 45. vai 46. pantu.

2. APAKŠIEDAĻA

IZPILDĪŠANA

40. pants

Izpildāms spriedums saskaņā ar likumu ietver arī tiesības uz aizsardzības pasākumiem, kas pastāv saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām.

41. pants

1. Ievērojot šīs nodaļas noteikumus, citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildes procedūru regulē izpildes valsts tiesības. Dalībvalstī pieņemtu spriedumu, kas ir izpildāms izpildes dalībvalstī, izpilda tieši tāpat kā spriedumu, kas pieņemts pašā izpildes dalībvalstī.

2. Neatkarīgi no 1. punkta pamatojumu, lai atteiktu izpildi vai apturētu izpildi saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām, nepiemēro, ja tas attiecas uz situācijām, kas minētas 43. līdz 46. pantā.

42. pants

1. Citā dalībvalstī pieņemta sprieduma, kas nav viens no 2. punktā minētajiem spriedumiem, izpildei pieteikuma iesniedzējs kompetentajai izpildes iestādei iesniedz:

- a) sprieduma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, kas nepieciešami, lai noteiktu tā autentiskumu, un
- b) apliecību I pielikumā paredzētās veidlapas veidā, ko izdevusi izcelsmes tiesa, kas apliecina, ka spriedums ir izpildāms, un kurā attiecīgā gadījumā ir ietverts sprieduma izraksts, kā arī saistītā informācija par atgūstamajām tiesvedības izmaksām un procentu aprēķins.

2. Citā dalībvalstī pieņemta sprieduma, ar ko paredz pagaidu pasākumus, ietverot drošības pasākumus, izpildei pieteikuma iesniedzējs kompetentajai izpildes iestādei iesniedz:

a) sprieduma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, kas nepieciešami, lai noteiktu tā autentiskumu, un

b) apliecību I pielikumā paredzētās veidlapas veidā, ko izdevusi izcelsmes tiesa, kurā ietverts pasākuma apraksts un apliecinājums:

i) ka tiesai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības; un

ii) ka atbildētājam saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesības pēcāk apstrīdēt pasākumu gadījumos, kad pasākums norīkots, nezaicinot ierasties atbildētāju, un to paredzēts izpildīt bez iepriekšējas paziņošanas atbildētājam.

3. Kompetentā iestāde var, ja nepieciešams, pieprasīt 1. un 2. punkta b) apakšpunktā minētās veidlapas satura transliterāciju vai tulkojumu saskaņā ar 69. pantu.

4. Kompetentās iestādes nevar pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs uzrāda sprieduma tulkojumu. Tomēr tulkojumu var pieprasīt, ja sprieduma izpildi apstrīd un tulkojums šķiet nepieciešams.

43. pants

Kompetentā iestāde izpildes dalībvalstī pēc atbildētāja pieprasījuma atsaka sprieduma izpildi pilnībā vai daļēji, ja:

a) tas ir pretrunā spriedumam, kas pieņemts to pašu pušu prāvā izpildes dalībvalstī;

b) tas ir pretrunā agrākam spriedumam, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī par to pašu prasību un to pašu pušu starpā ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai izpildes dalībvalstī.

44. pants

1. Ja spriedumu pārskata saskaņā ar 45. vai 46. pantu, kompetentā iestāde izpildes dalībvalstī pēc atbildētāja pieprasījuma var:

a) ierobežot izpildi, veicot tikai drošības pasākumus;

b) izpildīt spriedumu ar nosacījumu, ka tiek sniegtas iestādes noteiktās garantijas; vai

c) pilnībā vai daļēji apturēt sprieduma izpildi.

2. Kompetentā iestāde pēc atbildētāja pieprasījuma aptur sprieduma izpildi, ja šā sprieduma izpildāmība ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

3. Ja drošības pasākums bija norīkots, nezaicinot ierasties atbildētāju, un to izpildīja bez iepriekšējas paziņošanas atbildētājam, kompetentā iestāde var pēc atbildētāja pieprasījuma apturēt izpildi, ja atbildētājs ir apstrīdējis pasākumu izcelsmes dalībvalstī.

3. APAKŠIEDAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

45. pants

1. Atbildētājam, kas neieradās izcelsmes dalībvalsts tiesā, ir tiesības iesniegt pieteikumu par sprieduma pārskatīšanu šīs dalībvalsts kompetentajā tiesā, ja:

- a) ja atbildētājam dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nebija uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību; vai
- b) viņš nevarēja apstrīdēt prasību *force majeure* vai no viņa neatkarīgu ārkārtēju apstākļu dēļ;

izņemot, ja atbildētājs nav uzsācis sprieduma pārsūdzēšanu, kad viņam bija iespējams to darīt.

2. Pieteikumu iesniedz, izmantojot II pielikumā paredzēto veidlapu.

3. Pieteikumu var iesniegt tieši izcelsmes dalībvalsts tiesā, kas ir kompetenta pārskatīt spriedumu saskaņā ar šo pantu. Pieteikumu var iesniegt arī izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā, kas nekavējoties nosūta pieteikumu izcelsmes dalībvalsts kompetentajai tiesai, izmantojot saziņas līdzekļus, kas paziņoti saskaņā ar 87. panta b) punktu.

4. Pārskatīšanas pieteikumu iesniedz nekavējoties un jebkurā gadījumā 45 dienu laikā no dienas, kad atbildētājs bija efektīvi iepazīstināts ar sprieduma saturu un viņam bija iespējams rīkoties. Ja atbildētājs iesniedz pārskatīšanas pieteikumu saistībā ar izpildes procedūru, termiņš sākas vēlākais datumā, kad pirmā izpildes pasākuma rezultātā viņš pilnībā vai daļēji vairs nevar rīkoties ar savu īpašumu. Pieteikumu uzskata par iesniegtu, kad to saņem kāda no 3. punktā minētajām tiesām.

5. Ja pārskatīšanas pieteikums ir acīmredzami nepamatots, tiesa nekavējoties noraida pieteikumu un jebkurā gadījumā 30 dienu laikā no pieteikuma saņemšanas. Šādā gadījumā spriedums paliek spēkā.

Ja tiesa nolemj, ka pārskatīšana ir pamatota, ņemot vērā vienu no 1. punktā minētajiem iemesliem, spriedums nav spēkā. Tomēr tā puse, kas ieguva spriedumu izcelsmes tiesā nezaudē noilguma termiņu pārtraukšanas priekšrocības, kas iegūtas sākotnējās tiesvedības laikā.

6. Šo noteikumu piemēro Regulas (EK) Nr. 1393/2007 19. panta 4. punkta vietā, ja dokuments, ar ko sāka tiesvedība vai tam līdzvērtīgs dokuments, bija jānosūta no vienas dalībvalsts uz otru saskaņā ar minēto regulu.

46. pants

1. Gadījumos, kas nav minēti 45. pantā, pusei ir tiesības iesniegt pieteikumu atteikt sprieduma atzīšanu vai izpildi, ja šāda atzīšana vai izpilde nebūtu pieļaujama, ievērojot pamatprincipus, kas raksturo tiesības uz taisnīgu tiesu.
2. Pieteikumu iesniedz izpildes dalībvalsts tiesā, kas norādīta III pielikumā. Vietējo jurisdikciju nosaka, atsaucoties uz tās personas domicila vietu, pret kuru tiek pieprasīta atzīšana vai izpilde, vai arī uz izpildes vietu.
3. Pieteikuma iesniegšanas procedūru nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā pieprasīta izpildīšana.
4. Ja pieteikums ir acīmredzami nepamatots, tiesa nekavējoties noraida pieteikumu un jebkurā gadījumā 30 dienu laikā no pieteikuma saņemšanas.
5. Ja tiesa nolemj, ka pieteikums ir pamatots, sprieduma atzīšanu vai izpildi atsaka.
6. Spriedumu, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu var apstrīdēt tikai pārsūdzības kārtībā, kas minēta IV pielikumā.
7. Tiesa, kas saņēmusi pieteikumu saskaņā ar šo pantu var apturēt tiesvedību, ja izcelsmes valstī spriedums ir pārsūdzēts parastā kārtībā vai ja šādas pārsūdzības iesniegšanas termiņš vēl nav beidzies. Ja pārsūdzības termiņš vēl nav beidzies, tiesa var noteikt termiņu pārsūdzības iesniegšanai.
8. Zaudētāja puse sedz saskaņā ar šo pantu veiktās tiesvedības izmaksas, ietverot arī otras puses juridisko pakalpojumu izmaksas.

↓ 44/2001 (pielāgots)

12. IEDAĻA

⊗ SPRIEDUMI ~~⊗ ATZĪŠANA~~, ⊗ KURIEM PAGAIĀDĀM IR VAJADZĪGA IZPILDĀMĪBAS DEKLARĀCIJA ⊗

3347. pants

1. Dalībvalstī pieņemts spriedums saistībā ar lietu, kas minēta 37. panta 3. punktā, bez kādas īpašas procedūras atzīstams pārējās dalībvalstīs.
2. Visas ieinteresētās puses, kas sprieduma atzīšanu strīdā uzskata par būtisku jautājumu, saskaņā ar ⊗ 50. un 63. pantā ~~⊗~~ noteiktajām procedūrām var iesniegt pieprasījumu sprieduma atzīšanai.

↓ 44/2001

3. Ja lietas izskatīšanas rezultāts dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no jautājuma noskaidrošanas par atzīšanu, attiecīgais jautājums ir piekritīgs šai tiesai.

↓ 44/2001 (pielāgots)

~~34~~48. pants

Spriedumu neatzīst:

1. ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai ☒ (*ordre public*) ☒, kurā atzīšana prasīta;

↓ 44/2001

2. gadījumos, ja tas pieņemts aizmuguriski — ja atbildētājam dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot, ja vien atbildētājs nav uzsācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad to bija iespējams darīt;
3. ja tas ir pretrunā spriedumam, kas pieņemts to pašu pušu prāvā dalībvalstī, kurā tiek prasīta atzīšana;

↓ 44/2001 (pielāgots)

4. ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, par kura iesaistīta to pašu prasības pamatu un priekšmetu un to pašu pušu starpā prāvā, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, ☒ kurā pieprasa atzīšanu ☒

↓ 44/2001

⇒ jauns

~~35.~~ pants

~~1. Turklāt spriedumu neatzīst, ja tas ir pretrunā ar II nodaļas 3., 4. vai 6. nodaļu, kā arī 72. pantā paredzētajā gadījumā.~~

~~2. Izskatot pamatu jurisdikeijai iepriekšējā punktā minētajā gadījumā, tiesai vai iestādei, kurā iesniegta prasība, ir saistoši konstatētie fakti, kas ir pamatā izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikeijai.~~

~~3. Saskaņā ar 1. punktu izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikeija nav apstrīdama. 34. panta 1. punktā minēto sabiedriskās kārtības pārbaudi nevar piemērot normām, kas saistītas ar jurisdikeiju.~~

~~37~~49. pants

~~1.~~ Tiesa dalībvalstī, kurā tiek prasīts atzīt spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, ~~drīkst pārtraukt tiesvedību iztiesāšanu, ja spriedums ir pārsūdzēts parastā kārtā~~ ⇒ nolēmuma izpildāmība pārsūdzības dēļ ir apturēta izcelsmes dalībvalstī ⇐.

- ☒ a) sprieduma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, kas nepieciešami, lai noteiktu tā autentiskumu ☒
- ☒ (b) izcelsmes valsts tiesas vai kompetentās iestādes apliecību, kas izsniegta, izmantojot VI pielikumā norādīto veidlapu, neierobežojot 53. pantu. ☒
-

↓ 44/2001

~~2. Prasītājam jānorāda adrese sūtījumiem tās tiesas jurisdikcijas apgabalā, kurā prasība iesniegta. Ja tomēr tās dalībvalsts tiesību akti, kurā pieprasīta izpildīšana, neparedz norādīt šādu adresi, iesniedzējam jāieceļ pārstāvis *ad litem*.~~

~~3. Iesniegumam pievienojami 53. pantā minētie dokumenti.~~

~~55~~53. pants

1. Ja ~~54~~ 52. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā apliecība netiek uzrādīta, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tās uzrādīšanai vai pieņemt līdzvērtīgu dokumentu vai, ja pēc tās ieskatiem informācija ir pietiekama, iztiek bez apliecības uzrādīšanas.

↓ 44/2001 (pielāgots)

2. ☒ Šā panta 1. punktā minētajā situācijā ☒ ~~p~~~~pēc~~ tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz dokumentu tulkojumus. ~~Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.~~

~~44~~54. pants

Spriedumu pasludina par izpildāmu ☒, neveicot pārbaudi saskaņā ar 48. pantu ☒, tūlīt pēc ~~5253.~~ 52. pantā minēto formalitāšu izpildes, ~~neveicot pārbaudes saskaņā ar 34. un 35. pantu.~~ Persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, šajā tiesvedības posmā nav tiesīga ne uz kādiem iesniegumiem prasības sakarā.

~~42~~55. pants

1. Lēmumu par izpildāmības deklarācijas pieteikumu prasību nekavējoties dara zināmu prasības iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta ☒ izpildes ☒ dalībvalstī, ~~kurā celta izpildīšanas prasība.~~

↓ 44/2001

2. Izpildāmības deklarāciju piesūta personai, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pievienojot spriedumu, ja tas šai pusei jau nav piesūtīts.

~~43~~56. pants

1. Visas puses var pārsūdzēt lēmumu par izpildāmības deklarācijas pieteikumu.

↓ 44/2001

⇒ jauns

2. Pārsūdzību iesniedz ⇒ izpildes dalībvalsts ⇐ tiesā, ~~kas norādīta III pielikuma sarakstā~~
⇒ ko dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 87. panta e) punktu ⇐ .

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē kārtību pretrunu gadījumos.

4. Ja persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, neierodas apelācijas tiesā uz lietas izskatīšanu saistībā ar pārsūdzību, ko ierosinājis prasītājs, piemēro ~~28. pantu 26. panta 2. līdz 4. punktu~~, pat ja tās puses domicils, pret kuru celta izpildīšanas prasība, nav nevienā no dalībvalstīm.

5. Pārsūdzība pret izpildāmības deklarāciju jāiesniedz ~~mēneša~~ ⇒ 30 dienu ⇐ laikā pēc paziņojuma piesūtīšanas. Ja persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, ~~nevis tajā kurā pieņemta tā nenāca klajā ar~~ izpildāmības deklarācija, pārsūdzības termiņš ir ~~divi mēneši~~ ⇒ 45 dienas ⇐ , un tas sākas dienā, kad vai nu viņš personiski saņēmis sūtījumu, vai tas piesūtīts viņa dzīvesvietā. Termiņu nedrīkst pagarināt attāluma dēļ.

~~44~~57. pants

Spriedumu pēc pārsūdzības var apstrīdēt vienīgi ~~ar IV pielikumā minēto pārsūdzību~~
⇒ kārtībā, ko attiecīgā dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 87. panta f) punktu ⇐ .

~~45~~58. pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

1. Tiesa, kurā pārsūdzība ir iesniegta saskaņā ar ~~5643.~~ pantu vai ~~5744.~~ pantu, atsakās no izpildāmības deklarācijas vai to atceļ tikai ar vienu no ~~34. un 3548.~~ pantā sīkāk norādītajiem pamatojumiem. ~~Lēmumu tā pieņem nekavējoties.~~

~~2. Nekādos apstākļos ārvalstīs pieņemts spriedums nav pārskatāms pēc būtības.~~

↓ jauns

2. Ievērojot 56. panta 4. punktu, tiesa, kas saskaņā ar 56. pantu izskata pārsūdzību, pieņem nolēmumu 90 dienu laikā no dienas, kad tai iesniegta pārsūdzība, izņemot, ja tas nav iespējams ārkārtas apstākļu dēļ.

↓ 44/2001 (pielāgots)

⊗ 3. Tiesa, kas izskata pārsūdzību saskaņā ar 57. pantu, pieņem nolēmumu nekavējoties. ⊗

↓ 44/2001

⇒ jauns

4659. pants

1. Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 5643. vai 5744. pantu, pēc tās persona prasības pieteikuma, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pārtrauc tiesvedību, ja ⇒ nolēmuma izpildāmība pārsūdzības dēļ ir apturēta ⇐ ~~spriedums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai šādas pārsūdzības termiņš vēl nav beidzies ; otrajā gadījumā tiesa var nolikt termiņu, kurā šāda pārsūdzība iesniedzama.~~

~~2. Ja spriedums ir pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, jebkurš izcelsmes dalībvalstī pieejams pārsūdzības veids traktējams kā parasta pārsūdzība 1. punkta nozīmē.~~

2. Tiesa var arī prasīt izpildīšanu ar nosacījumu, ka ir iemaksāta tiesas noteiktā drošības nauda.

60. pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

1. Ja spriedums jāatzīst saskaņā ar šo ~~regulu~~ ☒ iedaļu ☒, nekas nekavē prasītāju izmantot pagaidu pasākumus, to skaitā drošības pasākumus, saskaņā ar ~~tās~~ izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, ~~kurā iesniegta prasība, bez 5441. pantā prasītās izpildāmības deklarācijas.~~

2. Izpildāmības deklarācija ☒ saskaņā ar likumu ☒ dod tiesības veikt visus aizsargpasākumus.

↓ 44/2001 (pielāgots)

3. Termiņā, kas noteikts pārsūdzībai atbilstīgi 5643. panta 5. punktam pret izpildāmības deklarāciju, un līdz kādas pārsūdzības noteikšanai nedrīkst veikt izpildīšanas pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus pret tās puses īpašumu, pret kuru celta izpildīšanas prasība.

4861. pants

1. Ja spriedums, ~~kas ir pieņemts ārvalstīs~~ par vairākām ~~dažām~~ lietām, un par visām lietām nav iespējams izdot izpildāmības deklarāciju, tiesa vai kompetentā iestāde to dara vienai vai vairākām lietām.

↓ 44/2001

2. Prasītājs var pieprasīt izpildāmības deklarāciju tikai par sprieduma daļām.

↓ 44/2001 (pielāgots)

⇒ jauns

5062. pants

Prasītājs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, ir tiesīgs ~~šajā iedaļā paredzētajās procedūrās~~ ⇒ visās izpildāmības deklarācijas tiesvedībās ⇐ saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, kādu paredz likums ☒ izpildes ☒ dalībvalstī, ~~pie kuras tas vērsies.~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

5263. pants

Tiesvedībā par izpildāmības deklarācijas izdošanu ☒ izpildes ☒ dalībvalstī, ~~kurā celta izpildīšanas prasība,~~ nedrīkst piedzīt maksu vai nodevu, ko aprēķina ar norādi uz izskatāmās lietas izdošanas vērtību.

3. IEDAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

↓ 44/2001

64. pants

Nekādos apstākļos dalībvalstī pieņemts spriedums nav pārskatāms pēc būtības dalībvalstī, kurā pieprasa atzīšanu, izpildāmības deklarāciju vai izpildīšanu.

↓ jauns

65. pants

Pusei, kas pieprasa citā dalībvalstī pieņemta sprieduma atzīšanu, izpildāmību vai izpildīšanu, nav jābūt pasta adresei vai pilnvarotam pārstāvim izpildes dalībvalstī.

66. pants

Ja spriedumā noteikts pasākums vai rīkojums, kas izpildes valstī nav pazīstams, šis dalībvalsts kompetentā iestāde iespēju robežās pielāgo pasākumu vai rīkojumu tam, kāds pastāv saskaņā ar valsts tiesībām un kam ir līdzvērtīga ietekme un tādi paši mērķi un nolūki.

↓ 44/2001 (pielāgots)

⇒ jauns

4967. pants

~~Ārvalsts~~ ☒ Dalībvalstī pieņemts ☒ spriedums, kas nosaka ~~periodiskus~~ līgumsoda maksājumus, ir izpildāms tajā dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība, ☒ saskaņā ar 1. vai 2. iedaļu atkarībā no konkrētās lietas ☒. ⇒ Izpildes dalībvalsts kompetentā tiesa vai iestāde nosaka ⇐ ~~tikai tad, ja izcelsmes dalībvalsts tiesa visbeidzot ir noteikusi maksājuma summu,~~ ⇒ ja galīgo summu nav noteikušas izcelsmes dalībvalsts tiesas ⇐ .

5468. pants

Nav atļauts itin nekādā veidā no personas, kura vienā dalībvalstī cēlusi prasību par citā valstī pieņemta sprieduma izpildīšanu, prasīt nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, pamatojoties uz to, ka šai personai ir ārvalsts piederība vai ka tai nav domicila vai pastāvīgas dzīvesvietas ☒ izpildes ☒ dalībvalstī, ~~kurā celta izpildīšanas prasība.~~

↓ jauns

69. pants

1. Ja saskaņā ar šo regulu ir nepieciešama transliterācija vai tulkojums, šādu transliterāciju vai tulkojumu veic attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai, ja šajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tiesvedības oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām tajā vietā, kur atsaucas uz atzīto spriedumu vai iesniedz pieteikumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām.

2. Attiecībā uz veidlapām, kas minētas 39. pantā un 42. pantā, transliterācijas vai tulkojumus var veikt jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā vai valodās, ko attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi par pieņemamu.

3. Tulkojumu saskaņā ar šo regulu veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

↓ 44/2001 (pielāgots)

53. pants

~~1. Persona, kas prasa atzīšanu vai pieprasa izpildāmības deklarāciju, uzrāda sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem.~~

~~2. Persona, kas pieprasa izpildāmības deklarāciju, uzrāda arī 54. pantā minēto apliecību, neierobežojot 55. pantu.~~

~~54. pants~~

~~Tās dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, kurā pieņemts spriedums, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas V pielikumā norādīto standarta veidlapu.~~

~~55. pants~~

~~1. Ja 54. pantā minētā apliecība netiek uzrādīta, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tās uzrādīšanai vai pieņemt līdzvērtīgu dokumentu vai, ja pēc tās ieskatiem informācija ir pietiekama, iztiek bez apliecības uzrādīšanas.~~

~~2. Pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz dokumentu tulkojumus. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.~~

~~56. pants~~

~~Legalizācija un tamlīdzīgas formalitātes nav vajadzīgas attiecībā uz dokumentiem, kas minēti 53. pantā vai 55. panta 2. punktā, un attiecībā uz dokumentu par pārstāvja iecelšanu ad litem.~~

IV NODAĻA

PUBLISKI AKTI UN IZLĪGUMI

~~5770. pants~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

⇒ jauns

~~1. Dokuments, kas ir formāli sastādīts vai reģistrēts kā Publiskis akts un, ☒ kas ☒ ir izpildāms vienā dalībvalstī, pasludināms par izpildāmu ⇒ ir izpildāms citā dalībvalstī tādā pašā veidā, kā spriedumi saskaņā ar III nodaļas attiecīgi 1. vai 2. iedaļu ⇐ pēc pieprasījuma, kas iesniegts 38. un turpmākajos pantos noteiktajā kārtībā. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 43. pantu vai 44. pantu, atsakās no izpildāmības deklarācijas vai to atceļ tikai tad, ja akta izpilde ir kļajā pretrunā sabiedriskajai kārtībai.~~

↓ 44/2001

⇒ jauns

~~2. Pasākumus attiecībā uz uzturēšanas saistībām, par kuriem pieņemušas lēmumu pārvaldes iestādes vai kuru autentiskumu tās noteikušas, arī uzskata par publiskiem aktiem 1. punkta nozīmē.~~

~~32. Uzrādītajam dokumentam jāatbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu izcelsmes dalībvalstī. ⇒Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc jebkuras ieinteresētas puses~~

pieprasījuma izdod apliecību attiecīgi V un VII pielikumā paredzētās veidlapas veidā, kurā ietverts dokumentā paredzēto izpildāmo pienākumu kopsavilkums. ⇐

↓ 44/2001 (pielāgots)

⇒ jauns

~~43. ☒ Attiecīgi ☒ piemēro III nodaļas 1. vai 2. iedaļas ☒ noteikumus ☒ . Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā sastādīja vai reģistrēja publisko aktu, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas VI pielikumā norādīto standarta veidlapu.~~

5871. pants

☒ Tiesas ☒ izlīgums, kas ~~apstiprināts tiesā lietas izskatīšanas laikā un~~ ir izpildāms dalībvalstī, kurā to noslēdza, ⇐ ir izpildāms citā ☒ ~~saņēmeja~~ dalībvalstī atbilstīgi tādiem pašiem nosacījumiem kā publiski akti. ☒ Izcelsmes ☒ dalībvalsts ☒ kompetentā ☒ tiesa vai kompetentā iestāde, kurā ~~apstiprināts izlīgums,~~ pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot ~~šīs regulas~~ V pielikumā ☒ paredzēto ☒ ~~norādīto standarta~~ veidlapu, ⇐ kurā ietverts pušu vienošanās kopsavilkums ⇐ .

V NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

↓ jauns

72. pants

Saistībā ar šo regulu nav vajadzīga legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes.

↓ 44/2001

5973. pants

1. Lai noteiktu, vai personas domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tiesa piemēro savus tiesību aktus.

2. Ja personas domicils nav dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tad, lai noteiktu, vai personas domicils ir citā dalībvalstī, tiesa piemēro attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus.

6074. pants

1. Šīs regulas mērķiem uzņēmēj sabiedrības vai citas juridiskas personas vai fizisku un juridisku personu apvienības domicils ir vietā, kur tai ir:

a) statūtos noteiktā atrašanās vieta; vai

- b) galvenais birojs; vai
- c) galvenā darbības vieta.

2. Apvienotās Karalistes un Īrijas vajadzībām "statūtos noteiktā atrašanās vieta" ir juridiskā adrese vai, ja šādas adreses nav, reģistrācijas vieta vai, ja nav šādas vietas, vieta, saskaņā ar kuras tiesību aktiem notika izveide.

3. Lai noteiktu, vai tresta domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tiesa piemēro savas starptautisko privāttiesību normas.

61. pants

Neierobežojot visus labvēlīgākus valstu noteikumus, personas, kam ir domicils kādā dalībvalstī un ko sauc pie kriminālatbildības ~~as atrodas kriminālvajāšanā~~ citā dalībvalstī, kuras pilsonība tām nav, par netīšu pārkāpumu, var aizstāvēt atbilstīgi kvalificētas personas, pat ja apzūdzētās personas ~~tās~~ neierodas personiski. Tomēr tiesa, kas izskata lietu, var likt ierasties personiski; ja persona neierodas tiesā, spriedums, kas pieņemts par civilprasību ~~civillietā~~, kurā attiecīgajai personai nav bijusi iespēja parūpēties par aizstāvību, nav jāatzīst vai jāizpilda citās dalībvalstīs.

62. pants

~~Zviedrijā saīsinātās tiesāšanās procedūrās par atgādinājumiem veikt maksājumus (betalningsföreläggande) un palīdzību (handräkning), termins "tiesa" ietver "Zviedrijas naudas piedzišanas dienestu" (kronofogdemyndighet).~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

63. pants

~~1. Persona, kuras domicils ir Luksemburgas Lielhercogistes teritorijā un kura ir iesūdzēta tiesā citā dalībvalstī saskaņā ar 5. panta 1. punktu, var atteikties pakļauties attiecīgās tiesas jurisdikcijai, ja preču nogādes vai pakalpojumu sniegšanas galamērķis atrodas Luksemburgā.~~

~~2. Ja saskaņā ar 1. punktu preču nogādes vai pakalpojumu sniegšanas galamērķis atrodas Luksemburgā, visas vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, lai tās būtu likumīgas, rakstiski jāapstiprina vai apstiprināšana jāreģistrē rakstveidā 23. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.~~

~~3. Šā panta noteikumi neattiecas uz līgumiem par finanšu pakalpojumu sniegšanu.~~

~~4. Šā panta noteikumus piemēro sešus gadus no šīs regulas spēkā stāšanās brīža.~~

64. pants

~~1. Tiesvedībā, kas ierosināta strīdā starp Grieķijā vai Portugālē reģistrēta jūras kuģa kapteini un kādu komandas locekli attiecībā uz atalgojumu vai citiem darba nosacījumiem, dalībvalsts tiesa pārbauda, vai diplomātiskajam vai konsulārajam darbiniekam, kurš ir atbildīgs par kuģi,~~

~~ir paziņots par strīdu. Tā var pieņemt lēmumu, tiklīdz ir paziņots diplomātiskajam vai konsulārajam darbiniekam.~~

~~2. Šā panta noteikumus piemēro sešus gadus no šīs regulas spēkā stāšanās brīža.~~

6576. pants

↓ 2003. gada pievienošanās akta
20. pants un II pielikums, 715. lpp.
(pielāgots)
⇒ jauns

1. ~~Vācijā, Austrijā un Ungārijā nevar atsaukties~~ Uz 6. panta 2. punktā un 11. pantā paredzēto jurisdikciju tiesvedībā par garantijas ~~☒~~ vai ~~☒~~ nodrošinājumu vai citā tiesvedībā attiecībā uz trešām personām ⇒ var atsaukties dalībvalstīs, kas minētas VIII pielikumā tiktāl, cik to pieļauj attiecīgo valstu tiesību akti ⇐. Pret ~~ikvienu~~ personu, ~~kuram domicils ir citā dalībvalstī,~~ var iesniegt prasību ⇒ šo dalībvalstu tiesās saskaņā ar noteikumiem, kas minēti VIII pielikumā par trešo personu piedalīšanos, neierobežojot 22. un 23. pantu ⇐.

a) ~~Vācijā saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (Zivilprozessordnung) 68. pantu un 72. līdz 74. pantu attiecībā uz trešo pušu paziņojumiem;~~

b) ~~Austrijā saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (Zivilprozessordnung) 21. pantu attiecībā uz trešo pušu paziņojumiem.~~

c) ~~c) Ungārijā attiecībā uz litis denuntiatio saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (Polgári perrendtartás) 58. līdz 60. pantu.~~

↓ jauns

Tiesa, kurai ir jurisdikcija saskaņā ar šo pantu lemj par trešo personu piedalīšanās pieļaujamību

↓ 2003. gada pievienošanās akta
20. pants un II pielikums, 715. lpp.
⇒ jauns

~~2.~~ Spriedumi, kas pieņemti citās dalībvalstīs, izmantojot 6. panta 2. punktu vai 11. pantu, jāatzīst un jāizpilda ~~Vācijā, Austrijā un Ungārijā~~ ⇒ dalībvalstīs, kas minētas VIII pielikumā, ⇐ saskaņā ar III nodaļu. Jebkādas sekas, ko 1. punkta piemērošanas iznākumā šajās dalībvalstīs pieņemtie spriedumi var radīt attiecībā uz trešām personām, atzīst arī pārējās dalībvalstīs.

VI NODAĻA

PĀREJAS PERIODA NOTEIKUMI

6677. pants

1. Šo regulu piemēro tikai tiesvedībā, kas sākta pēc šīs regulas piemērošanas dienas, un dokumentiem, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

☒ 2. Tiesvedību, kas sākta pirms šīs regulas spēkā stāšanās, un dokumentus, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti pirms šīs regulas piemērošanas dienas, regulē saskaņā ar III nodaļas 2. un 3. iedaļu. ☒

~~2. Tomēr, ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī ir uzsākta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, pēc attiecīgā datuma pieņemtus spriedumus atzīst un izpilda saskaņā ar III nodaļu:~~

~~a) ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī uzsākta pēc Briseles vai Lugāno Konvencijas stāšanās spēkā gan izcelsmes dalībvalstī, gan sprieduma izpildes dalībvalstī;~~

~~b) visos pārējos gadījumos, ja jurisdikcijas pamatā ir normas, kas atbilst II nodaļā vai kādā izcelsmes dalībvalsts un sprieduma izpildes dalībvalsts starpā noslēgtā konvencijā noteiktajām normām, kuras bija spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.~~

VII NODAĻA

SAISTĪBA AR CITIEM AKTIEM

6778. pants

Šī regula nekavē piemērot noteikumus, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu specifiskās lietās, kuri ietverti ~~Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ aktos vai valstu tiesību aktos, kuri saskaņoti ar šādiem aktiem.

~~6879~~79. pants

1. Šī regula dalībvalstu starpā aizstāj Briseles Konvenciju, izņemot jautājumus attiecībā uz dalībvalstu teritorijām, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālajā piemērojamībā un kas ir izslēgti no šīs regulas saskaņā ar Līguma ☒ 355 ☒ ~~299~~ pantu.

↓ 44/2001

2. Ciktāl šī regula aizstāj Briseles Konvencijas noteikumus dalībvalstu starpā, visas norādes uz šo konvenciju saprot kā norādes uz šo regulu.

~~6980~~ pants

↓ 44/2001 (pielāgots)

⇒ jauns

Saskaņā ar ~~66. panta 2. punktu 81. un 7082. pantu~~ šī regula dalībvalstu starpā aizstāj ~~šādas konvencijas un līgumu, kas noslēgti starp divām vai vairākām valstīm: ☒~~, kas noslēgtas par tiem pašiem jautājumiem, kā tie, kuriem piemēro regulu. Jo īpaši aizstātas tiek konvencijas, kas minētas IX pielikumā. ☒

- ~~Konvencija starp Beļģiju un Franciju par jurisdikciju un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķērējoties lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Parīzē 1899. gada 8. jūlijā,~~
- ~~Konvencija starp Beļģiju un Nīderlandi par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķērējoties lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Briselē 1925. gada 28. martā,~~
- ~~Konvencija starp Franciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1930. gada 3. jūnijā,~~

↓ Kļūdu labojums, OV L 307, 24.11.2001., 28. lpp. (pielāgots)

- ~~Konvencija ar protokolu starp Apvienoto Karalisti un Francijas Republiku par savstarpēju spriedumu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Parīzē 1934. gada 18. janvārī,~~
- ~~Konvencija ar protokolu starp Apvienoto Karalisti un Beļģijas Karalisti par savstarpēju spriedumu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Briselē 1934. gada 2. maijā,~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

- ~~Konvencija starp Vāciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1936. gada 9. martā,~~

- ~~Konvencija starp Beļģiju un Austriju par savstarpēju spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu attiecībā uz uzturēšanas pienākumiem, kas parakstīta 1957. gada 25. oktobrī Vīnē,~~
- ~~Konvencija starp Vāciju un Beļģiju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Bonnā 1958. gada 30. jūnijā,~~
- ~~Konvencija starp Nīderlandi un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Romā 1959. gada 17. aprīlī,~~
- ~~Konvencija starp Vāciju un Austriju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 6. jūnijā,~~
- ~~Konvencija starp Beļģiju un Austriju starpā par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 16. jūnijā,~~

↓ Kļūdu labojums, OV L 307,
24.11.2001., 28. lpp. (pielāgots)

- ~~Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Vācijas Federatīvo Republiku par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Bonnā 1960. gada 14. janvārī,~~
- ~~Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Austriju par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Vīnē 1961. gada 14. jūlijā un Protokols par grozījumiem, kas parakstīts Londonā 1970. gada 6. martā,~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

- ~~Konvencija Grieķijas un Vācijas starpā par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Atēnās 1961. gada 4. novembrī,~~
- ~~Konvencija starp Beļģiju un Itāliju par spriedumu un citu izpildāmu aktu izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Romā 1962. gada 6. aprīlī,~~
- ~~Konvencija starp Nīderlandi un Vāciju par spriedumu un citu izpildāmu aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā,~~
- ~~Konvencija starp Nīderlandi un Austriju par spriedumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerc lietās, kas parakstīta Hāgā 1963. gada 6. februārī,~~

↓ Corrigendum, OJ L 307,
24.11.2001, p. 28 (pielāgots)

- ~~Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Itālijas Republiku par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1964. gada 7. februārī un Protokols par grozījumiem, kas parakstīts Londonā Romā 1970. gada 14. jūlijā,~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

- ~~Konvencija starp Franciju un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1966. gada 15. jūlijā,~~

↓ Kļūdu labojums, OV L 307,
24.11.2001., 28. lpp. (pielāgots)

- ~~Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Nīderlandes Karalisti par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Hāgā 1967. gada 17. novembrī,~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

- ~~Konvencija starp Spāniju un Franciju par spriedumu un šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Parīzē 1969. gada 28. maijā,~~
- ~~Konvencija starp Luksemburgu un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Luksemburgā 1971. gada 29. jūlijā,~~
- ~~Konvencija starp Itāliju un Austriju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1971. gada 16. novembrī,~~
- ~~Konvencija starp Spāniju un Itāliju par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Madridē 1973. gada 22. maijā,~~
- ~~Konvencija starp Somiju, Islandi, Norvēģiju, Zviedriju un Dāniju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Kopenhāgenā 1977. gada 11. oktobrī,~~
- ~~Konvencija starp Austriju un Zviedriju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Stokholmā 1982. gada 16. septembrī,~~
- ~~Konvencija starp Spāniju un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1983. gada 14. novembrī,~~
- ~~Konvencija starp Austriju un Spāniju par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1984. gada 17. februārī,~~

- ~~Konvencija starp Somiju un Austriju par spriedumu izpildīšanu civilīstās un komercīstās, kas parakstīta Vīnē 1986. gada 17. novembrī,~~
- ~~Līgums starp Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu spēkā esamību un izpildīšanu, kas parakstīts Briselē 1961. gada 24. novembrī, ciktāl tas ir spēkā,~~

↓ 2003. gada pievienošanās akta
20. pants un II pielikums 715. lpp
(pielāgots)

- ~~1927. gada 23. novembrī Lisabonā parakstītā Čehoslovāķijas Republikas un Portugāles Konvencija par tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kura joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku un Portugāli,~~
- ~~1954. gada 16. decembrī Vīnē parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību,~~
- ~~1959. gada 6. martā Budapeštā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civilīstās, ģimenes lietās un krimināllietās,~~
- ~~1959. gada 18. jūnijā Atēnās parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Karalistes Konvencija par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi,~~
- ~~1960. gada 6. februārī Varšavā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civilīstās un krimināllietās, kura joprojām ir spēkā starp Poliju un Slovēniju,~~
- ~~1960. gada 18. martā Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par šķīrējtiesas nolēmumu un šķīrējtiesas izlīgumu komercīstās savstarpēju atzīšanu un izpildi,~~
- ~~1961. gada 10. oktobrī Vīnē parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi,~~
- ~~1963. gada 11. decembrī Vīnē parakstītā Polijas un Austrijas Konvencija par savstarpējām attiecībām civilīstās un dokumentiem,~~
- ~~1964. gada 20. janvārī Belgradā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Līgums par tiesiskajām attiecībām civilīstās, ģimenes lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Slovēniju,~~
- ~~1967. gada 5. aprīlī Varšavā noslēgtā Polijas un Francijas Konvencija par piemērojamiem tiesību aktiem, jurisdikciju un spriedumu izpildi privāttiesību un ģimenes tiesību jomā,~~

- ~~1971. gada 18. maijā Parīzē parakstītā Dienvidslāvijas Valdības un Francijas Valdības Konvencija par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās,~~
- ~~1973. gada 12. decembrī Belgradā parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi,~~
- ~~1979. gada 8. oktobrī Budapeštā parakstītā Ungārijas un Grieķijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,~~
- ~~1979. gada 24. oktobrī Atēnās parakstītā Polijas un Grieķijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,~~
- ~~1980. gada 31. jūlijā Budapeštā parakstītā Ungārijas un Francijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un ģimenes lietās, par nolēmumu atzīšanu un izpildi un par tiesisko palīdzību krimināllietās, un izraidīšanu,~~
- ~~1980. gada 22. oktobrī Atēnās parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Grieķiju,~~
- ~~1981. gada 30. novembrī Nikosijā parakstītā Kipras Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,~~
- ~~1982. gada 23. aprīlī Nikosijā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Kipras Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Kipru,~~
- ~~1984. gada 5. martā Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civiltiesību, ģimenes tiesību, komercietību un krimināltiesību jomā,~~
- ~~1984. gada 10. maijā Parīzē parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas Valdības un Francijas Republikas Valdības Līgums par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās, ģimenes lietās un komercietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Franciju,~~
- ~~1984. gada 19. septembrī Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Kipru un Slovēniju,~~
- ~~1985. gada 6. decembrī Prāgā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Itāliju,~~
- ~~1987. gada 4. maijā Madridē parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Spānijas Karalistes Līgums par juridisko palīdzību un civillietās pieņemto tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Spāniju,~~
- ~~1987. gada 21. decembrī Varšavā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Polijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un~~

~~tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Poliju,~~

- ~~– 1989. gada 28. martā Bratislavā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Ungāriju,~~
- ~~– 1989. gada 28. aprīlī Varšavā parakstītā Polijas un Itālijas Konvencija par tiesisko palīdzību un civillietās pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi,~~
- ~~– 1992. gada 29. oktobrī Prāgā parakstītais Čehijas Republikas un Slovākijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību, ko sniedz tiesu iestādes, un dažu veidu tiesiskajām attiecībām civillietās un krimināllietās,~~
- ~~– 1992. gada 11. novembrī Tallinā parakstītais Latvijas Republikas, Igaunijas Republikas un Lietuvas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām,~~
- ~~– 1993. gada 26. janvārī Varšavā parakstītais Polijas Republikas un Lietuvas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,~~
- ~~– 1994. gada 23. februārī Rīgā parakstītais Latvijas Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,~~
- ~~– 1996. gada 14. novembrī Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās,~~
- ~~– 1998. gada 27. novembrī Tallinā parakstītais Igaunijas un Polijas Nolīgums par juridiskās palīdzības piešķiršanu un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,~~

↓ 1791/2006 1. panta 1. punkts un
pielikuma 11. punkta
A apakšpunkts (pielāgots)

- ~~– 1930. gada 2. jūlijā Sofijā parakstītā Bulgārijas un Beļģijas Konvencija par dažiem tieslietu jautājumiem;~~
- ~~– 1956. gada 23. martā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Nolīgums par savstarpēju tiesisko palīdzību, kurš joprojām ir spēkā starp Bulgāriju un Slovēniju;~~
- ~~– 1958. gada 7. oktobrī Bukarestē parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;~~
- ~~– 1958. gada 25. oktobrī Prāgā parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Čehoslovāķijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;~~

- ~~1958. gada 3. decembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Rumānijas Tautas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;~~
- ~~1960. gada 18. oktobrī Belgradā parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tā Protokols, kurš joprojām ir spēkā starp Rumāniju un Slovēniju;~~
- ~~1961. gada 4. decembrī Varšavā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;~~
- ~~1965. gada 17. novembrī Vīnē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civiltiesību un ģimenes tiesību jomā un juridisko dokumentu derīgumu un apmaiņu un tai pievienotais Protokols;~~
- ~~1966. gada 16. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;~~
- ~~1972. gada 19. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās un tās Protokols;~~
- ~~1972. gada 11. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās;~~
- ~~1974. gada 5. novembrī Parīzē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Francijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;~~
- ~~1975. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;~~
- ~~1976. gada 10. aprīlī Atēnās parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās;~~
- ~~1976. gada 25. novembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;~~
- ~~1978. gada 15. jūnijā Londonā parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;~~
- ~~1979. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītais Papildprotokols Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencijai par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;~~

- ~~1979. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi;~~
- ~~1980. gada 6. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par laulības šķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi;~~
- ~~1983. gada 29. aprīlī Nikozijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Kipras Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās;~~
- ~~1989. gada 18. janvārī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas Valdības un Francijas Republikas Valdības Nolīgums par savstarpējo juridisko palīdzību civillietās;~~
- ~~1990. gada 18. maijā Romā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Itālijas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību un nolēmumu izpildi civillietās;~~
- ~~1993. gada 23. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Republikas un Spānijas Karalistes Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās;~~
- ~~1994. gada 11. jūlijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Čehijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās;~~
- ~~1997. gada 17. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas un Spānijas Karalistes Konvencija par nolēmumu piekritību, atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās;~~
- ~~1997. gada 17. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas un Spānijas Karalistes Konvencija, kas papildina Hāgas Konvenciju civilprocesa jautājumos (Hāga, 1954. gada 1. marts);~~
- ~~1999. gada 15. maijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Polijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās.~~

↓ 44/2001 (pielāgots)

7081. pants

1. ~~Līgums un k~~ Konvencijas, kas minētas 8069. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, kuros nepiemēro šo regulu.
2. ~~Tie~~ Tās paliek spēkā attiecībā uz pasludinātajiem spriedumiem un dokumentiem, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti pirms ~~šīs regulas stāšanās spēkā~~ 2002. gada 1. marta ~~☒~~ .

~~7482.~~ pants

1. Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildīšanu.

2. Lai 1. punktu interpretētu vienveidīgi, to piemēro šādi:

- a) šī regula neliedz tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par konkrētiem jautājumiem, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, kas nav attiecīgās konvencijas līgumslēdzēja puse. Tiesai, kas izskata prasību, ir obligāts šīs regulas ~~2826.~~ pants;
- b) spriedumi, ko kādā dalībvalstī ir taisījusi tiesa, kurai lietas jurisdikcija pamatota ar konvenciju kādā konkrētā jautājumā, jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī saskaņā ar šo regulu.

Ja tāda konvencija kādā konkrētā jautājumā, kuras līgumslēdzējas puses ir gan izcelsmes dalībvalsts, gan sprieduma izpildītāja dalībvalsts, nosaka spriedumu atzīšanas un izpildes nosacījumus, piemēro šos nosacījumus. Jebkurā gadījumā var piemērot šīs regulas noteikumus, kas attiecas uz spriedumu atzīšanas un izpildīšanas procedūru.

~~7283.~~ pants

Šī regula neietekmē nolīgumus, ar ko dalībvalstis pirms šīs regulas stāšanās spēkā saskaņā ar Briseles Konvencijas 59. pantu apņēmas neatzīt spriedumus, kuri pieņemti minētās konvencijas citās līgumslēdzējās valstīs pret atbildētājiem, kā domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta atrodas kādā trešā valstī, ja minētās konvencijas 4. pantā noteiktajos gadījumos spriedumu var pamatot tikai ar jurisdikciju, kas norādīta minētās konvencijas 3. panta otrajā daļā.

84. pants

Šī regula neietekmē Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (parakstīta 2007. gada 30. oktobrī Lugano) piemērošanu

↓ 44/2001

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

↓ jauns

85. pants

Šī regula neietekmē darba ņēmēju un darba devēju vai attiecīgo to organizāciju tiesības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi kolektīvi rīkoties, lai aizstāvētu savas intereses, jo īpaši tiesības vai brīvību streikot vai veikt cita veida darbības.

↓ 44/2001 (pielāgots)

~~73. pants~~

~~Vēlākais, piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārskatu par šīs regulas piemērošanu. Pārskatam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas pielāgošanu.~~

↓ jauns

86. pants

Dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, kas izveidots ar Lēmumu 2001/470/EK²⁸, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 568/2009, ar mērķi darīt turpmāk minēto informāciju publiski pieejamu sniedz valsts noteikumu un procedūru aprakstu par spriedumu izpildi, ietverot iestādes, kas kompetentas veikt izpildi un informāciju par izpildes ierobežojumiem, jo īpaši parādnieka aizsardzības noteikumus un noilguma termiņu ierobežojumus.

Dalībvalstis šo informāciju nepārtraukti atjaunina.

87. pants

Līdz _____ [1 gads pirms regulas stāšanās spēkā] dalībvalstis Komisijai paziņo:

a) tiesas, kas izcelsmes dalībvalstī kompetentas pārskatīt spriedumu saskaņā ar 45. panta 3. punktu;

²⁸ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

b) saziņas līdzekļus, kas pieņemami izcelsmes dalībvalstī, lai saņemtu pārskatīšanas pieteikumu saskaņā ar 45. pantu;

c) kompetentās tiesas, kam izpildes dalībvalstī var iesniegt pārskatīšanas pieteikumu saskaņā ar 45. panta 3. punktu;

d) tiesas, kam jāiesniedz izpildāmības deklarācijas pieteikums saskaņā ar 51. panta 1. punktu;

e) tiesas, kurās iesniedz pārsūdzību par izpildāmības deklarācijas lēmuma piemērošanu saskaņā ar 56. panta 2. punktu;

f) tiesas, kurās iesniedz pārsūdzību saskaņā ar 57. pantu;

g) valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem, kā minēts 69. pantā.

Komisija dara informāciju publiski pieejamu ar atbilstošu līdzekļu palīdzību, jo īpaši ar Lēmumu 2001/470 izveidotā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās ietvaros.

↓ 44/2001 (pielāgots)

7488. pants

1. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus dokumentus, ar ko groza ~~I līdz IV~~ ☒ III, IV un IX pielikumā norādītos sarakstus, kā arī visas atkāpes no VIII pielikumā uzskatītajiem noteikumiem vai to tehniskos grozījumus ☒. Komisija atbilstīgi pielāgo attiecīgos pielikumus.

↓ 1103/2008 1. pants un
pielikuma 1. punkts

~~2. To veidlapu precizēšanu vai tehnisku koriģēšanu, kuru paraugi doti V un VI pielikumā, apstiprina Komisija. Pasākumi, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.~~

↓ jauns

2. Komisija deleģētā akta veidā saskaņā ar 90. līdz 92. pantu var pieņemt grozījumus I, II, V, VI un VII pielikumā.

89. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas minēti 88. panta 2. punktā, ir piešķirtas Komisijai uz nenoteiktu laiku.

2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaicīgi paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas ar nosacījumiem, kas paredzēti 90. un 91. pantā.

90. pants

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt pilnvaru deleģējumu, kas minēts 88. panta 2. punktā.
2. Iestāde, kas sākusī iekšēju procedūru, lai lemtu par pilnvaru deleģējuma atsaukšanu, saprātīgā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas cenšas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot deleģētās pilnvaras, kuras tā varētu atsaukt, un iespējamās atsaukšanas iemeslus.
3. Atsaukšanas lēmums izbeidz pilnvaru deleģējumu, kas minēts šajā lēmumā. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlākais datumā, kas norādīts lēmumā. Tas neietekmē spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

91. pants

1. Eiropas Parlaments un Padome var iebilst pret deleģēto aktu divu mēnešu laikā no paziņošanas datuma. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājuma šo termiņu var pagarināt par diviem mēnešiem.
2. Ja pēc šī termiņa beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav iebildusi pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā aktā paredzētajā dienā.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome abi ir informējuši Komisiju, ka tie negrasās celt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas iebilst, paziņo iemeslus, kāpēc tā iebilst pret deleģēto aktu.

↓ 1103/2008 1. pants un
pielikuma 2. punkts

~~75. pants~~

~~1. Komisijai palīdz komiteja.~~

~~2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.~~

↓ jauns

92. pants

1. Ar šo regulu atceļ Regulu (EK) Nr. 44/2001. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu X pielikumā.

2. Izņemot attiecībā uz spriedumiem, kas minēti 37. panta 3. punktā, šī regula aizstāj Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem.

↓ 44/2001 (pielāgots)

7693. pants

Šī regula stājas spēkā ~~2002. gada 1. martā~~ ☒ divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ☒.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama ☒ visās ☒ dalībvalstīs ~~saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.~~

To sāk piemērot [24 mēnešus pēc stāšanās spēkā], izņemot 87. pantu, ko sāk piemērot [12 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

(vieta)

*Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs*

↓ jauns

I PIELIKUMS

APLIECĪBA SPRIEDUMAM CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS, KURAM NAV VAJADZĪGA IZPILDĀMĪBAS DEKLARĀCIJA

**Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas _____ par jurisdikciju un spriedumu
atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 42. panta 1. punkta b) apakšpunkts un
2. punkta b) apakšpunkts**

1. IZCELSMES TIESA

1.1. Nosaukums: ...

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis/Fakss/E-pasts:

2. PRASĪTĀJS(-I)²⁹

2.1. Uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

2.2.2. Vieta un pasta indekss:

2.2.3. Valsts:

3. ATBILDĒTĀJS(-I)³⁰

3.1. Uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Adrese:

3.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

3.2.2. Vieta un pasta indekss:

3.2.3. Valsts:

4. SPRIEDUMS

4.1. Sprieduma atsauces numurs un datums

4.2. Sprieduma izpildāmība

Vai spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

☐ Jā

☐ Jā, bet tikai pret šādiem atbildētājiem (lūdzam precizēt):

4.3. Sprieduma būtība

☐ Spriedums par naudas prasījumu (sk. 4.4.1. punktu)

☐ Spriedums par fakta konstatēšanu (sk. 4.4.2. punktu)

☐ Pagaidu pasākums, ietverot drošības pasākumu (sk. 4.4.3. punktu)

☐ Cits (sk. 4.4.4. punktu)

²⁹ Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju vai vienu atbildētāju, pievienot papildu lapu.

³⁰ Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju vai vienu atbildētāju, pievienot papildu lapu.

4.4. Sprieduma noteikumi un procenti

4.4.1. Spriedums par naudas prasījumu

4.4.1.1. Tiesa ir nospriedusi, ka ... (uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) maksā par labu ... (uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums)

4.4.1.2. Valūta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐
Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cits (lūdzu norādīt ISO kodu):

4.4.1.3. Pamatsumma:

- ☐ Summu izmaksā vienā reizē:
- ☐ Summu neizmaksā vienā reizē (lūdzu precizēt):

4.4.1.4. Procenti, ja piemēro

☐ Spriedumā noteiktie procenti:

- Summa: _____ vai
- ... % likme. procentus aprēķina no ... (dd/mm/gggg) līdz ... (dd/mm/gggg).

☐ Procenti, ko aprēķina no sprieduma dienas:

- ... % likme.

4.4.2. Spriedums par fakta konstatēšanu

Īss lietas apstākļu un tiesas nolēmuma apraksts³¹

4.4.3. Pagaidu pasākums, ietverot drošības pasākumu

4.4.3.1. Īss norīkotā pasākuma apraksts

4.4.3.2. Pasākumu ir norīkojusi tiesa, kurai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības

☐ jā, pamatojoties uz ____ pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā ____, ar ko groza Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001

4.4.3.3. Vai drošības pasākums ir norīkots, nezaicinot ierasties atbildētāju?

☐ Nē

³¹ Ja nepieciešams, pievienot papildu lapu

☐ Jā, un atbildētājam saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības apstrīdēt pasākumu

4.4.4. Cita veida spriedums

Īss lietas apstākļu un tiesas nolēmuma apraksts³²

4.5. Izmaksas

4.5.1.1. Valūta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐
Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cits
(lūdzu norādīt ISO kodu):

4.5.1.2. Vai atbildētājam ir jāsedz tiesvedības izmaksas pilnībā vai daļēji?

☐ Jā Lūdzu precizēt, kādas izmaksas un norādīt summu (prasītā vai līdz šim aprēķinātā summa).

☐ Tiesas nodevas: ...

☐ Advokāta izmaksas:

☐ Dokumentu izsniegšanas izmaksas: ...

☐ Citas: ...

☐ Nē

Ja ir pievienotas papildus lapas, norādiet lapu skaitu: ...

(vieta) ...

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas zīmogs

³² Ja nepieciešams, pievienot papildu lapu

II PIELIKUMS

PĀRSKATĪŠANAS PIETEIKUMS

**Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas _____ par jurisdikciju un spriedumu
atzišanu un izpildi civillietās un komerc lietās 45. panta 2. punkts**

1. PIETEIKUMA IESNIEDZĒJS

1.1. Uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Valsts:

2. IZCELSMES TIESA

2.1. Nosaukums: ...

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

2.2.2. Vieta un pasta indekss:

2.2.3. Dalībvalsts

AT □ BE □ BU □ CY □ CZ □ DE □ EE □ EL □ ES □ FI □ FR □ HU □ IE □ IT □ LT □ LU □
LV □ MT □ NL □ PL □ PT □ RO □ SE □ SI □ SK □ UK □

2.3. Tālrunis/Fakss/E-pasts:

3. SPRIEDUMS

3.1. Sprieduma atsauces numurs un datums:

4. PRASĪTĀJS (-I) TIESVEDĪBĀ IZCELSMES TIESĀ³³

4.1. Uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

4.2. Adrese:

4.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

4.2.2. Vieta un pasta indekss:

4.2.3. Valsts:

5. ATBILDĒTĀJS(-I) TIESVEDĪBĀ IZCELSMES TIESĀ, KAS NAV PIETEIKUMA IESNIEDZĒJS³⁴

5.1. Uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

5.2. Adrese:

5.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

5.2.2. Vieta un pasta indekss:

5.2.3. Valsts:

6. LŪGUMS PĀRSKATĪT SPRIEDUMU

6.1. Ar šo es iesniedzu pieteikumu par sprieduma pārskatīšanu, jo tas ir pieņemts aizmuguriski un (lūdzam atzīmēt atbilstošo)

☐ man netika izsniegts dokuments, ar ko ierosināta tiesvedība vai tam līdzvērtīgs dokuments; vai

☐ man tika izsniegts kāds no iepriekš minētajiem dokumentiem, taču tas nenotika pietiekami laicīgi un tādā veidā, lai es varētu nodrošināt sev aizstāvību (lūdz precizēt); vai

☐ es nevarēju apstrīdēt prasību *force majeure* vai no manis neatkarīgu ārkārtēju apstākļu dēļ (lūdz precizēt);

³³ Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju vai vienu atbildētāju, pievienot papildu lapu.

³⁴ Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju vai vienu atbildētāju, pievienot papildu lapu.

6.2. Man nebija iespējas apstrīdēt spriedumu

☐ Jā

(vieta) ...

Datums (dd/mm/gg):

Pieteikuma iesniedzēja vai pilnvarotā pārstāvja vārds, uzvārds

Paraksts:

III PIELIKUMS

Tiesas, kurās var iesniegt ~~43. panta 2. punktā~~ 46. pantā minētos pieteikumus:

- Beļģijā:
 - a) ~~attiecībā uz atbildētāja iesniegtu pārsūdzību “tribunal de première instance” vai “rechtbank van eerste aanleg”, vai “erstinstanzliches Gericht”;~~
 - b) ~~attiecībā uz pieteicēja iesniegtu pārsūdzību~~ – “Cour d’appel vai hof van beroep”,
- Bulgārijā: “Апелативен съд — София”,
- Čehijā: apelācijas tiesa ar rajona tiesas starpniecību,
- Vācijā – “Oberlandesgericht”,
- Igaunijā: “ringkonnakohus”,
- Grieķijā: “Εφετείο”,
- Spānijā: ~~“Juzgado de Primera Instancia”, kas izdevusi apstrīdēto lēmumu, lai “Audiencia Provincial” izlemj pārsūdzības lietu,~~
- Francijā:
 - a) ~~“cour d’appel” par lēmumiem, kas pieļauj pieteikumu;~~
 - b) ~~“tribunal de grande instance” tiesas sēdes priekšsēdētājam par lēmumiem, kas noraida piemērošanu,~~
- Īrijā: “High Court”,
- ~~Īslandē: “heradsdomur”,~~
- Itālijā: “corte d’appello”,
- Kiprā: ~~“Επαρχιακό Δικαστήριο” vai sprieduma par uzturlīdzekļiem gadījumā “Οικογενειακό Δικαστήριο”,~~
- Latvijā: "Apgabaltiesa" ar "rajona (pilsētas) tiesas" starpniecību,
- Lietuvā: “Lietuvos apeliacinis teismas”,
- Luksemburgā: “Cour supérieure de justice”, kas darbojas kā apelācijas tiesa civillietās,

- Ungārijā: ~~vietējā tiesa, kas atrodas apgabaltiesas atrašanās vietā (Budapeštā – “Budai Központi Kerületi Bíróság”); pārsūdzību izskata apgabaltiesa (Budapeštā – “Capital Court”)~~,
- Maltā: “Qorti ta’ l-Appell” saskaņā ar pārsūdzības procedūru, kas noteikta “Kodiči ta’ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12” ~~vai sprieduma par uzturlīdzekļiem gadījumā – “ċitazzjoni” – “Prim’ Awla tal Qorti ivili jew il Qorti tal Maġistrati ta’ Ghawdex fil ġurisdizzjoni superjuri tagħha”~~,
- Nīderlandē: “rechtbank”,
- Austrijā: “Landesgericht” ~~ar “Bezirksgericht” starpniecību~~,
- Polijā: “sąd apelacyjny” ~~ar “sąd okręgowy” starpniecību~~,
- Portugālē: ~~kompetentā tiesa ir~~ “Tribunal da Relação”, Saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem apelācija tiek uzsākta, iesniedzot pieprasījumu tai tiesai, kura izdevusi apstrīdēto lēmumu,
- Rumānijā: “Curte de Apel”,
- Slovēnijā: “okrožno sodišče”,
- Slovākijā: apelācijas tiesai ~~ar tās rajona tiesas starpniecību, kuras lēmums tiek pārsūdzēts~~,
- Somijā: “hovioikeus/hovrätt”,
- Zviedrijā: “Svea hovrätt”,
- Apvienotajā Karalistē:
 - a) a) Anglijā un Velsā: “High Court of Justice” ~~vai sprieduma par uzturlīdzekļiem gadījumā – “Magistrates’ Court”~~;
 - b) Skotijā: “Court of Session” ~~vai uzturēšanas sprieduma gadījumā – Sheriff Court~~;
 - c) c) Ziemeļīrijā: “High Court of Justice” ~~vai sprieduma par uzturlīdzekļiem gadījumā – “Magistrates’ Court”~~;
 - d) Gibraltārā: “Supreme Court of Gibraltar” ~~vai uzturēšanas sprieduma gadījumā – Magistrate’s Court~~.

IV PIELIKUMS

Pārsūdzības, ko var iesniegt saskaņā ar 44. 46. panta 6. punktu:

- Beļģijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Luksemburgā un Nīderlandē – pārsūdzot kasācijas kārtībā,
- Bulgārijā – “обжалване пред Върховния касационен съд”,
- Čehijas Republikā – “dovolání” un “žaloba pro zmatečnost”,
- Vācijā – “Rechtsbeschwerde”,
- Igaunijā – “kassatsioonikaebus”,
- Īrijā – pārsūdzot pēc būtības “Supreme Court”,
- ~~Islandē – pārsūdzība iesniedzama “Hæstiréttur”;~~
- Kiprā – pārsūdzība iesniedzama “Supreme Court”,
- Latvijā – pārsūdzība Augstākās Tiesas Senātā ar apgabaltiesas starpniecību,
- Lietuvā – pārsūdzība iesniedzama “Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”,
- Ungārijā – “felülvizsgálati kérelem”,
- ~~Maltā – tālāka pārsūdzība citā tiesā nav iespējama; sprieduma par uzturlīdzekļiem gadījumā – “Qorti ta' l Appell” saskaņā ar pārsūdzības procedūru, kas noteikta “kodiči ta Organizzazzjoni u Procedura Ċivili Kap. 12”;~~
- Austrijā – ar “Revisionsrekurs”,
- Polijā – “skarga kasacyjna”,
- Portugālē – pārsūdzot pēc būtības,
- Rumānijā – “contestatie in anulare” vai “revizuire”,
- Slovēnijā – pārsūdzība iesniedzama “Vrhovno sodišče Republike Slovenije”,
- Slovākijā – “dovolanie”,
- Somijā – pārsūdzot “korkein oikeus/högsta domstolen”,
- Zviedrijā – pārsūdzot “Högsta domstolen”,
- Apvienotajā Karalistē – ar vienreizēju tālāku pārsūdzību pēc būtības.

V PIELIKUMS

APLIECĪBA PUBLISKAM AKTAM VAI TIESAS IZLĪGUMAM CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS, KURAM NAV VAJADZĪGA IZPILDĀMĪBAS DEKLARĀCIJA

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas _____ par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 70. pants un 71. pants

1. TIESA VAI KOMPETENTĀ IESTĀDE, KAS IZDEVUSI APLIECĪBU

1.1. Nosaukums: ...

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis/Fakss/E-pasts:

2. PUBLISKAIS AKTS/TIESAS IZLĪGUMS

2.1. Atsauces numurs un datums:

2.2. Publiskajā aktā/tiesas izlīgumā iesaistītās puses³⁵:

2.2.1. Kreditora(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

2.2.2. Parādnieka(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

2.2.3. Citu pušu vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

2.3. Aktā/tiesas izlīgumā ietvertās izpildāmās saistības teksts³⁶:

Es, zemāk parakstījies, ar šo apliecinu, ka publiskais akts/tiesas izlīgums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī pret pusēm, kas minētas 2.2.2. punktā

³⁵ Lieko svītrot

³⁶ Ja nepieciešams, pievienot papildu lapas

Ja ir pievienotas papildus lapas, norādiet lapu skaitu: ...

(vieta) ...

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas vai kompetentās iestādes zīmogs

VI PIELIKUMS

APLIECĪBA SPRIEDUMAM CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS, KURAM IR VAJADZĪGA IZPILDĀMĪBAS DEKLARĀCIJA

**Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas _____ par jurisdikciju un spriedumu
atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 52. panta 2. punkta b) apakšpunkts**

1. IZCELSMES TIESA

1.1. Nosaukums: ...

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis/Fakss/E-pasts:

2. PRASĪTĀJS(-I)³⁷

2.1. Uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

2.2.2. Vieta un pasta indekss:

2.2.3. Valsts:

3. ATBILDĒTĀJS(-I)³⁸

3.1. Uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Adrese:

3.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

3.2.2. Vieta un pasta indekss:

3.2.3. Valsts:

4. SPRIEDUMS

4.1. Sprieduma atsauces numurs un datums

4.2. Sprieduma izpildāmība

Vai spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

☐ Jā

☐ Jā, bet tikai pret šādiem atbildētājiem (lūdzam precizēt):

4.3. Sprieduma būtība

☐ Spriedums par naudas prasījumu (sk. 4.4.1. punktu)

☐ Spriedums par fakta konstatēšanu (sk. 4.4.2. punktu)

☐ Pagaidu pasākums, ietverot drošības pasākumu (sk. 4.4.3. punktu)

☐ Cits (sk. 4.4.4. punktu)

³⁷ Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju vai vienu atbildētāju, pievienot papildu lapu.

³⁸ Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju vai vienu atbildētāju, pievienot papildu lapu.

4.4. Sprieduma noteikumi un procenti

4.4.1. Spriedums par naudas prasījumu

4.4.1.1. Tiesa ir nospriedusi, ka ... (uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) maksā par labu ... (uzvārds un vārds(-i)/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums)

4.4.1.2. Valūta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cits (lūdzu norādīt ISO kodu):

4.4.1.3. Pamatsumma:

- ☐ Summu izmaksā vienā reizē:
- ☐ Summu neizmaksā vienā reizē (lūdzu precizēt):

4.4.1.4. Procenti, ja piemēro

- ☐ Spriedumā noteiktie procenti:
 - Summa: _____ vai
 - ... % likme. procentus aprēķina no ... (dd/mm/gggg) līdz ... (dd/mm/gggg).
- ☐ Procenti, ko aprēķina no sprieduma dienas:
 - ... % likme.

4.4.2. Spriedums par fakta konstatēšanu

Īss lietas apstākļu un tiesas nolēmuma apraksts³⁹

4.4.3. Pagaidu pasākums, ietverot drošības pasākumu

4.4.3.1. Īss norīkotā pasākuma apraksts

4.4.3.2. Pasākumu ir norīkojusi tiesa, kurai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības

☐ jā, pamatojoties uz ____ pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā ____, ar ko groza Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001

4.4.3.3. Vai drošības pasākums ir norīkots, neuzaicinot ierasties atbildētāju?

- ☐ Nē
- ☐ Jā, un atbildētājam saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības apstrīdēt pasākumu

³⁹ Ja nepieciešams, pievienot papildu lapu

4.4.4. Cita veida spriedums

Īss lietas apstākļu un tiesas nolēmuma apraksts⁴⁰

4.5. Izmaksas

4.5.1.1. Valūta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forint (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cits (lūdzu norādīt ISO kodu):

4.5.1.2. Vai atbildētājam ir jāsedz tiesvedības izmaksas pilnībā vai daļēji?

☐ Jā. Lūdzam precizēt, kādas izmaksas un norādīt summu (prasītā vai līdz šim aprēķinātā summa).

☐ Tiesas nodevas: ...

☐ Advokāta izmaksas:

☐ Dokumentu izsniegšanas izmaksas: ...

☐ Citas: ...

☐ Nē

Jā ir pievienotas papildus lapas, norādiet lapu skaitu: ...

(vieta) ...

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas zīmogs

⁴⁰ Ja nepieciešams, pievienot papildu lapu

VII PIELIKUMS

APLIECĪBA PUBLISKAM AKTAM VAI TIESAS IZLĪGUMAM CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS, KURAM IR VAJADZĪGA IZPILDĀMĪBAS DEKLARĀCIJA

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas _____ par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komerclietās 70. pants un 71. pants

1. TIESA VAI KOMPETENTĀ IESTĀDE, KAS IZDEVUSI APLIECĪBU

1.1. Nosaukums: ...

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs/pasta kaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis/Fakss/E-pasts:

2. PUBLISKAIS AKTS/TIESAS IZLĪGUMS

2.1. Atsauces numurs un datums:

2.2. Publiskajā aktā/tiesas izlīgumā iesaistītās puses⁴¹:

2.2.1. Kreditora(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

2.2.2. Parādnieka(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

2.2.3. Citu pušu vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

2.3. Aktā/tiesas izlīgumā ietvertās izpildāmās saistības teksts⁴²:

Es, zemāk parakstījies, ar šo apliecinu, ka publiskais akts/tiesas izlīgums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī pret pusēm, kas minētas 2.2.2. punktā

•

⁴¹ Lieko svītrot

⁴² Ja nepieciešams, pievienot papildu lapas

Ja ir pievienotas papildus lapas, norādiet lapu skaitu: ...

(vieta) ...

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas vai kompetentās iestādes zīmogs

VIII PIELIKUMS

Dalībvalstis un noteikumi, kas minēti 76. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā _____ par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās _____

Dalībvalstis un noteikumi, kas minēti 76. pantā:

Vācijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 68., 72., 73. un 74. pants par trešo pušu piedalīšanos,—

Igaunijā: Civilprocesa kodeksa 214. panta 3. un 4. punkts un 216. pants (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) par trešo pušu piedalīšanos,—

Latvijā: Civilprocesa likuma 78., 79., 80. un 81. pants par trešo pušu piedalīšanos,—

Lietuvā: Civilprocesa kodeksa (*Civilinio proceso kodeksas*) 47. pants,—

Ungārijā: Civilprocesa kodeksa (*Polgári perrendtartás*) 58. līdz 60. pants par trešo pušu piedalīšanos,—

Austrijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 21. pants par trešo pušu piedalīšanos,—

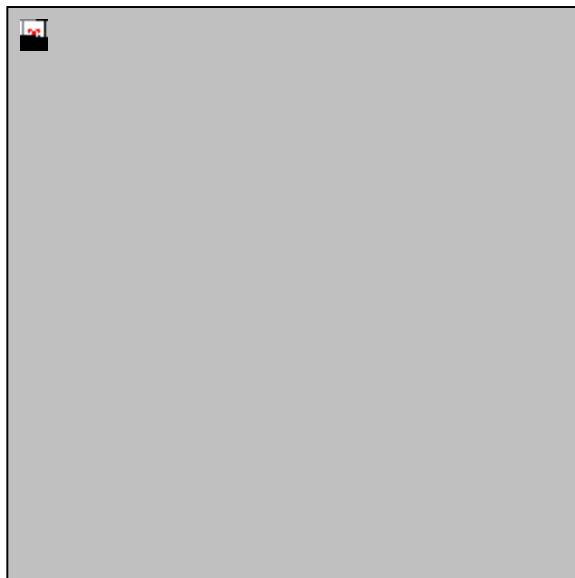
Polijā: Civilprocesa kodeksa (*Polgári perrendtartás*) 84. un 85. pants par trešo pušu piedalīšanos (*przypozwanie*),—

Slovēnijā: Civilprocesa likuma (*Zakon o pravdnem postopku*) 204. pants par trešo pušu piedalīšanos.

V PIELIKUMS

VI PIELIKUMS

IX PIELIKUMS

**☒ Konvencijas, kas minētas 80. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā _____
par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ☒**

☒ Šādas konvencijas tiek aizstātas saskaņā ar 80. pantu: ☒

- Konvencija starp Beļģiju un Franciju par jurisdikciju un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķīrējtiesas lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Parīzē 1899. gada 8. jūlijā,
- Konvencija starp Beļģiju un Nīderlandi par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķīrējtiesas lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Briselē 1925. gada 28. martā,
- Konvencija starp Franciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1930. gada 3. jūnijā,

↓ Kļūdu labojums, OV L 307,
24.11.2001., 28. lpp.

- Konvencija ar protokolu starp Apvienoto Karalisti un Francijas Republiku par savstarpēju spriedumu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Parīzē 1934. gada 18. janvārī.
- Konvencija ar protokolu starp Apvienoto Karalisti un Beļģijas Karalisti par savstarpēju spriedumu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Briselē 1934. gada 2. maijā.

- Konvencija starp Vāciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1936. gada 9. martā,
- Konvencija starp Beļģiju un Austriju par savstarpēju spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu attiecībā uz uzturēšanas pienākumiem, kas parakstīta 1957. gada 25. oktobrī Vīnē,
- Konvencija starp Vāciju un Beļģiju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1958. gada 30. jūnijā,
- Konvencija starp Nīderlandi un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1959. gada 17. aprīlī,
- Konvencija starp Vāciju un Austriju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 6. jūnijā,
- Konvencija starp Beļģiju un Austriju starpā par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 16. jūnijā,

- Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Vācijas Federatīvo Republiku par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1960. gada 18. jūlijā.
- Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Austriju par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1961. gada 14. jūlijā un Protokols par grozījumiem, kas parakstīts Londonā 1970. gada 6. martā,

- Konvencija Grieķijas un Vācijas starpā par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Atēnās 1961. gada 4. novembrī,
- Konvencija starp Beļģiju un Itāliju par spriedumu un citu izpildāmu aktu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1962. gada 6. aprīlī,
- Konvencija starp Nīderlandi un Vāciju par spriedumu un citu izpildāmu aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā,
- Konvencija starp Nīderlandi un Austriju par spriedumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Hāgā 1963. gada 6. februārī,

↓ Kļūdu labojums, OV L 307,
24.11.2001., 28. lpp.

- Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Itālijas Republiku par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1964. gada 7. februārī un Protokols par grozījumiem, kas parakstīts Londonā Romā. 1970. gada 14. jūlijā,

↓ 44/2001

- Konvencija starp Franciju un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1966. gada 15. jūlijā,

↓ Kļūdu labojums, OV L 307,
24.11.2001., 28. lpp.

- Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Nīderlandes Karalisti par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Hāgā 1967. gada 17. novembrī,

↓ 44/2001

- Konvencija starp Spāniju un Franciju par spriedumu un šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Parīzē 1969. gada 28. maijā,
- Konvencija starp Luksemburgu un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Luksemburgā 1971. gada 29. jūlijā,
- Konvencija starp Itāliju un Austriju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1971. gada 16. novembrī,
- Konvencija starp Spāniju un Itāliju par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Madridē 1973. gada 22. maijā,
- Konvencija starp Somiju, Islandi, Norvēģiju, Zviedriju un Dāniju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Kopenhāgenā 1977. gada 11. oktobrī,
- Konvencija starp Austriju un Zviedriju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Stokholmā 1982. gada 16. septembrī,
- Konvencija starp Spāniju un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1983. gada 14. novembrī,
- Konvencija starp Austriju un Spāniju par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1984. gada 17. februārī,

- Konvencija starp Somiju un Austriju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1986. gada 17. novembrī,
- Līgums starp Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu spēkā esamību un izpildīšanu, kas parakstīts Briselē 1961. gada 24. novembrī, ciktāl tas ir spēkā,

↓ 2003. gada pievienošanās akta
20. pants un II pielikums, 715. lpp.

- 1927. gada 23. novembrī Lisabonā parakstītā Čehoslovākijas Republikas un Portugāles Konvencija par tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kura joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku un Portugāli,
- 1954. gada 16. decembrī Vīnē parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību,
- 1959. gada 6. martā Budapeštā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās,
- 1959. gada 18. jūnijā Atēnās parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Karalistes Konvencija par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi,
- 1960. gada 6. februārī Varšavā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kura joprojām ir spēkā starp Poliju un Slovēniju,
- 1960. gada 18. martā Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par šķīrējtiesas nolēmumu un šķīrējtiesas izlīgumu komercietās savstarpēju atzīšanu un izpildi,
- 1961. gada 10. oktobrī Vīnē parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi,
- 1963. gada 11. decembrī Vīnē parakstītā Polijas un Austrijas Konvencija par savstarpējām attiecībām civillietās un dokumentiem,
- 1964. gada 20. janvārī Belgradā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Līgums par tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Slovēniju,
- 1967. gada 5. aprīlī Varšavā noslēgtā Polijas un Francijas Konvencija par piemērojamiem tiesību aktiem, jurisdikciju un spriedumu izpildi privāttiesību un ģimenes tiesību jomā,
- 1971. gada 18. maijā Parīzē parakstītā Dienvidslāvijas Valdības un Francijas Valdības Konvencija par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās,

- 1973. gada 12. decembrī Belgradā parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi,
- 1979. gada 8. oktobrī Budapeštā parakstītā Ungārijas un Grieķijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,
- 1979. gada 24. oktobrī Atēnās parakstītā Polijas un Grieķijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,
- 1980. gada 31. jūlijā Budapeštā parakstītā Ungārijas un Francijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un ģimenes lietās, par nolēmumu atzīšanu un izpildi un par tiesisko palīdzību krimināllietās, un izraidīšanu,
- 1980. gada 22. oktobrī Atēnās parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Grieķiju,
- 1981. gada 30. novembrī Nikosijā parakstītā Kipras Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,
- 1982. gada 23. aprīlī Nikosijā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Kipras Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Kipru,
- 1984. gada 5. martā Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civiltiesību, ģimenes tiesību, komerciesību un krimināltiesību jomā,
- 1984. gada 10. maijā Parīzē parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas Valdības un Francijas Republikas Valdības Līgums par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās, ģimenes lietās un komercietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Franciju,
- 1984. gada 19. septembrī Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Kipru un Slovēniju,
- 1985. gada 6. decembrī Prāgā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Itāliju,
- 1987. gada 4. maijā Madridē parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Spānijas Karalistes Līgums par juridisko palīdzību un civillietās pieņemto tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Spāniju,
- 1987. gada 21. decembrī Varšavā parakstītais Čehoslovāķijas Sociālistiskās Republikas un Polijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Poliju,

- 1989. gada 28. martā Bratislavā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Ungāriju,
- 1989. gada 28. aprīlī Varšavā parakstītā Polijas un Itālijas Konvencija par tiesisko palīdzību un civillietās pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi,
- 1992. gada 29. oktobrī Prāgā parakstītais Čehijas Republikas un Slovākijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību, ko sniedz tiesu iestādes, un dažu veidu tiesiskajām attiecībām civillietās un krimināllietās,
- 1992. gada 11. novembrī Tallinā parakstītais Latvijas Republikas, Igaunijas Republikas un Lietuvas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām,
- 1993. gada 26. janvārī Varšavā parakstītais Polijas Republikas un Lietuvas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,
- 1994. gada 23. februārī Rīgā parakstītais Latvijas Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,
- 1996. gada 14. novembrī Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās,
- 1998. gada 27. novembrī Tallinā parakstītais Igaunijas un Polijas Nolīgums par juridiskās palīdzības piešķiršanu un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,

↓ 1791/2006 1. panta 1. punkts un
pielikuma 11. punkta
A apakšpunkts

- 1930. gada 2. jūlijā Sofijā parakstītā Bulgārijas un Beļģijas Konvencija par dažiem tieslietu jautājumiem;
- 1956. gada 23. martā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Nolīgums par savstarpēju tiesisko palīdzību, kurš joprojām ir spēkā starp Bulgāriju un Slovēniju;
- 1958. gada 7. oktobrī Bukarestē parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;
- 1958. gada 25. oktobrī Prāgā parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Čehoslovākijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

- 1958. gada 3. decembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Rumānijas Tautas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;
- 1960. gada 18. oktobrī Belgradā parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tā Protokols, kurš joprojām ir spēkā starp Rumāniju un Slovēniju;
- 1961. gada 4. decembrī Varšavā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;
- 1965. gada 17. novembrī Vīnē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civiltiesību un ģimenes tiesību jomā un juridisko dokumentu derīgumu un apmaiņu un tai pievienotais Protokols;
- 1966. gada 16. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;
- 1972. gada 19. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās un tās Protokols;
- 1972. gada 11. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās;
- 1974. gada 5. novembrī Parīzē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Francijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;
- 1975. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;
- 1976. gada 10. aprīlī Atēnās parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās;
- 1976. gada 25. novembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;
- 1978. gada 15. jūnijā Londonā parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;
- 1979. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītais Papildprotokols Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencijai par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;

- 1979. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi;
- 1980. gada 6. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par laulības šķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi;
- 1983. gada 29. aprīlī Nikozijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Kipras Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās;
- 1989. gada 18. janvārī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas Valdības un Francijas Republikas Valdības Nolīgums par savstarpējo juridisko palīdzību civillietās;
- 1990. gada 18. maijā Romā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Itālijas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību un nolēmumu izpildi civillietās;
- 1993. gada 23. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Republikas un Spānijas Karalistes Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās;
- 1994. gada 11. jūlijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Čehijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās;
- 1997. gada 17. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas un Spānijas Karalistes Konvencija par nolēmumu piekritību, atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās;
- 1997. gada 17. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas un Spānijas Karalistes Konvencija, kas papildina Hāgas Konvenciju civilprocesa jautājumos (Hāga, 1954. gada 1. marts);
- 1999. gada 15. maijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Polijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās.

X PIELIKUMS

Atceltā regula ar tās secīgu grozījumu sarakstu

Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 OV L012, 16.01.2001.	
Komisijas Regula (EK) Nr. 1496/2002 (OV L 225, 22.8.2002., 13. lpp.)	
2003. gada pievienošanās akta II pielikuma 18.A3. punkts (OV L 236, 23.9.2003., 561. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 1937/2004 (OV L 334, 10.11.2004., 3. lpp.)	
Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 10. lpp.)	
Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.)	tikai pielikuma 11.A2 punkts
Regula (EK) Nr. 1103/2008 (OV L 304, 14.11.2008., 80. lpp.)	tikai pielikuma 1. punkts
Komisijas Regula (EK) Nr. 280/2009 (OV L 093, 7.4.2009., 13. lpp.)	
Komisijas Regula (ES) Nr. 416/2010 (OV L 119, 13.5.2010., 7. lpp.)	

XI PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 44/2001	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts, ievadvārdi	1. panta 2. punkts, ievadvārdi
1. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunkts	1. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunkts
_____	1. panta 2. punkta e) apakšpunkts
1. panta 3. punkts	1. panta 3. punkts
_____	2. pants
2. pants	3. pants
3. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	_____
_____	4. panta 2. punkts
4. pants	_____
5. pants, ievadvārdi	5. pants, ievadvārdi
5. panta 1. punkts	5. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts	_____
5. panta 3. punkts	5. panta 2. punkts
_____	5. panta 3. punkts
5. panta 4. līdz 7. punkts	5. panta 4. līdz 7. punkts
6. pants	6. pants
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
10. pants	10. pants
11. pants	11. pants

12. pants	12. pants
13. pants	13. pants
14. pants	14. pants
15. pants	15. pants
16. pants	16. pants
17. pants	17. pants
18. pants	18. pants
19. pants	19. pants
20. pants	20. pants
21. pants	21. pants
22. pants, ievadvārdi	22. pants, ievadvārdi
22. panta 1. punkts	22. panta 1. punkta a) apakšpunkts
_____	22. panta 1. punkta b) apakšpunkts
22. panta 2. līdz 5. punkts	22. panta 2. līdz 5. punkts
23. panta 1. līdz 2. punkts	23. panta 1. līdz 2. punkts
23. panta 3. punkts	_____
23. panta 4. līdz 5. punkts	23. panta 3. līdz 4. punkts
24. pants	24. panta 1. punkts
_____	24. panta 2. punkts
_____	25. pants
_____	26. pants
25. pants	27. pants
26. panta 1. līdz 2. punkts	28. panta 1. punkts
26. panta 3. līdz 4. punkts	28. panta 2. līdz 3. punkts
27. panta 1. punkts	29. panta 1. punkts
_____	29. panta 2. punkts

27. panta 2. punkts	29. panta 3. punkts
_____	29. panta 4. punkts
28. pants	30. pants
_____	31. pants
29. pants	32. panta 1. punkts
_____	32. panta 2. punkts
30. pants	33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
_____	33. panta 1. punkts, otrs apakšpunkts
_____	33. panta 2. līdz 3. punkts
_____	34. pants
_____	35. pants
31. pants	36. pants
32. pants	2. panta a) apakšpunkts
_____	37. pants
_____	38. pants
_____	39. pants
_____	40. pants
_____	41. pants
_____	42. pants
_____	43. pants
_____	44. pants
_____	45. pants
_____	46. pants
33. pants	47. pants
34. pants	48. pants
35. pants	_____

36. pants	64. pants
37. panta 1. punkts	49. pants
37. panta 2. punkts	_____
38. panta 1. punkts	50. pants
38. panta 2. punkts	_____
39. pants	51. pants
40. panta 1. punkts	52. panta 1. punkts
40. panta 2. punkts	65. pants
40. panta 3. punkts	52. panta 2. punkts
41. pants	54. pants
42. pants	55. pants
43. pants	56. pants
44. pants	57. pants
45. panta 1. punkts	58. panta 1. un 3. punkts
45. panta 2. punkts	64. pants
_____	58. panta 2. punkts
46. panta 1. punkts	59. pants
46. panta 2. līdz 3. punkts	_____
47. pants	60. pants
48. pants	61. pants
49. pants	67. pants
50. pants	62. pants
51. pants	68. pants
52. pants	63. pants
_____	66. pants
_____	69. pants

53. pants	52. panta 2. punkta a) apakšpunkts
54. pants	52. panta 2. punkta b) apakšpunkts
55. pants	53. pants
56. pants	72. pants
57. panta 1. punkts	70. panta 1. punkts
57. panta 2. punkts	_____
57. panta 3. punkts	70. panta 2. punkts
57. panta 4. punkts	70. panta 3. punkts
58. pants	71. pants
59. panta 1. punkts	73. pants
59. panta 2. punkts	_____
60. pants	74. pants
61. pants	75. pants
62. pants	_____
63. pants	_____
64. pants	_____
65. panta 1. punkts	76. panta 1. punkts
_____	76. panta 1. punkts, otrs apakšpunkts
65. panta 2. punkts	76. panta 2. punkts
66. pants	77. pants
67. pants	78. pants
68. pants	79. pants
69. pants	80. pants
70. pants	81. pants
71. pants	82. pants
72. pants	83. pants

_____	84. pants
73. pants	_____
_____	85. pants
_____	86. pants
_____	87. pants
74. panta 1. punkts	88. panta 1. punkts
74. panta 2. punkts	88. panta 2. punkts
_____	89. pants
_____	90. pants
_____	91. pants
_____	92. pants
75. pants	_____
76. pants	93. pants
I līdz III pielikums	_____
IV pielikums	_____
_____	I līdz IV pielikums
V pielikums	VI pielikums
VI pielikums	VII pielikums
_____	VIII līdz XI pielikums